

ἩΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐννάτος

Συνδρομὴ ἰσησὶ ἑν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἰς ἑτήσια—Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὁδὸς Σκευδαίου, 8. 17 Φεβρουαρίου 1820

Σφραγὶς τῆς
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ἐν ἔτει 1821.

Ἡ φιλανθρωπικὴ ἑταιρία, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ σφραγὶς τῆς ὁποίας ὁ τύπος ἀνωθε παρτέθη, ἐ-
συστήθη μὲν ἐν Ναυπλίῳ κατὰ μῆνα Αὐγούστου
τοῦ 1824, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν, ἕνεκα τῆς ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ πόλει σφοδρῆς πολλῶν δυστυχῶν προσ-
φύγων ἐκ διαφόρων τῆς Τουρκίας μερῶν, ἐνέ-
σκηψεν ἡ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἐπιδημία, ἐξ
τῆς μεγίστη ἐπῆλθεν εἰς τοὺς κατοίκους φθορά,
ἐξαιρέτως εἰς τοὺς ἀπόρους οἴτινες, πάσης βοη-
θείας στερημένοι, ἀπέθνησκον εἰς τὰς ὁδοὺς, κα-
ταλείποντες, ἐν χρεῖα καὶ ἐν ὀρφανία, συζύ-
γους καὶ τέκνα ἀνευ τινὸς προστασίας καὶ περι-
θάλψεως.—Παρτέθη δὲ ἡ ὑπαρξίς της μέχρι
τοῦ 1828.

Διττὸς ἦτο ὁ τῆς συστάσεώς της σκοπός· α')
ἡ περίθαλψις πτωχῶν ἀσθενῶν, χρωῶν καὶ ὀρ-
φανῶν· καὶ β') ἡ ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις παι-
δίων ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων. Ἐταῖροι ἦσαν δεκατοί,
ἀνευ διακρίσεως γένους ἢ καταστάσεως· συνει-
σέφερον δὲ οὗτοι χρήματα ἢ πράγματα, ἢ καὶ
προσωπικὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς εὐδωσίαν τοῦ φι-
λανθρώπου τούτου ἔργου.

Ἡ διοίκησις τῶν τῆς Ἐταιρίας, κατὰ τὴν
διοργανισμὸν αὐτῆς, ἦτο διαπεπιστευμένη εἰς
ἑπταμελῆ ἐπιτροπὴν, ἐδρεύουσαν πάντοτε ἐνθα
καὶ ἡ κεντρικὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου συ-
νέδραμον προθύμως οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁμογενεῖς,
ὧν οἱ πλείους μὲν διὰ χρημάτων (ἐν οἷς «διε-
ακρίνοντο οἱ Αἰγαιοπελαγίται καὶ μάλιστα οἱ
Ἕχιοι, οἱ ὁποῖοι ἐδείξαν διαφερόντως τὴν προθυ-

μίαν των εἰς αὐτὸ τὸ κοινὸν καλόν, ὡς ποτε
«ἐλάμπρυναν μὲ τοιαῦτα πολλὰ τὴν ἀναξίως
δυστυχήσαν πατρίδα των».—Βλ. ἀριθ. 103
τοῦ «Φίλου τοῦ ῥήμου» ἐφημερίδος ἐν Ὑδρᾷ
τότε ἐκδιδομένης)· ὀλίγοι δὲ τινες διὰ βιβλίων
καὶ πινάκων τῆς Ἀλληλοδιδασκατικῆς. Μεταξὺ
τῶν χρηματικῶς συνεισενεγκόντων καταλέγεται
καὶ ὁ Ἐ. Βλακίερος, καταβαλὼν, ὡς ἀπὸ μέρους
τῆς Ἀγγλοφιλελληνικῆς Ἐταιρίας, δισχίλια
γράσια.

Ἄρα τῇ συστάσει αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἡσχο-
λήθη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρώτου τῶν σκο-
πῶν της· τουτέστι συνέστησε νοσοκομεῖον, ἐν ᾧ
ἔτυχον τῆς προσηκούσης μὲν νοσηλείας καὶ πε-
ριθάλψεως πάμπολλοι ἀσθενεῖς ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν φύλων, ἐλέους δὲ πολλαὶ δυστυχεῖς οἰο-
γένεσαι ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναυπλίου, ἀπὸ
τοῦ Αὐγούστου μηνὸς 1824 μέχρι τῶν μέσων
τοῦ Φεβρουαρίου 1826 ὅτε, ἀναδεξαμένης τῆς
κεντρικῆς Διοικήσεως τὴν δημοσίᾳ δαπάνη συν-
τήρησιν τοῦ νοσοκομείου, αὕτη (ἡ ἐπιτροπὴ) ἔ-
στρεψεν ὅλην αὐτῆς τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τοῦ δευτέρου σκοποῦ της, ὅπλα δὲ
εἰς τὴν σύστασιν σχολείου τῆς Ἀλληλοδιδασκα-
τικῆς μεθόδου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσῆχθησαν ἀμέ-
σως ἐν πρώτοις ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν μαθητὰς·
τούτων δὲ ὁ ἀριθμὸς ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν προ-
έβαινε ἀυξανόμενος.

Διόκησαν τὰ τῆς ἑταιρίας, κατὰ χρονολογι-
κὴν τάξιν, ὡς Πρόεδροι μὲν, οἱ Νικόλαος Γερα-
κάρης, Γεώργιος Γλαράκης, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν
Γερμανὸς καὶ ὁ Σπυρίδων Καλογερόπουλος· ὡς
μέλη δὲ, οἱ Νικόλαος Καλλέργης, Δ. Δεσύλλας,
Θ. Νέγρης, Ἰω. Θεοτόκης, Ἰω. Βλάσης, Δ.
Γουζέλης, Ἐδουάρδος Μάσσων, Ἀντώνιος Τζού-
νης, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Διονύσιος Ὀρφανός,
Γεώργιος Γεννάδιος, Γεώργιος Ψύλλας, Γρηγόριος
Σουτζός, Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης, Χριστόδουλος
Ματακίδης, Ἀλέξιος Λουκόπουλος, Θεόκλητος
Φαρακίδης καὶ Ν. Πονηρόπουλος. Γραμματεὺς
διετέλεσεν ὧν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτρο-
πῆς μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1826, ὁ Νι-
κόλαος Φλογαίτης, τὸν ὁποῖον παρατηθέντα
διεδέξατο ὁ Δημήτριος Νικολαΐδης, καὶ τούτον,
τελευταῖος, ὁ Β. Κουρουσόπουλος.

Ταμίαι τῆς ἑταιρίας ἦν ὁ Κωνσταντῖνος Δε-
ληγιάννης Ἡπειρώτης· καὶ Ἀποθηκάριοι, οἱ

Γεώργιος Σπυρίδωνος και Κωνσταντίνος Λήμιος (διότι, κατά τὸν Διοργανισμόν, ἡ ἔταιρία εἶχε και ταμίαν και ἀποθηκαρίους).

Τῶν ἕως ἴδε συνοπτικῶς ἐκτεθέντων αἱ λεπτομέρειαι κείνται ἐν ταῖς τότε ἐκδιδόμεναις ἐφημερίσιν—ὧν ὁ χαρακτήρ ἦτο ἐπίσημος—τῇ μὲν ἐν Ὑδρα, ὑπὸ τ' ὄνομα ὁ Φίλος τοῦ νόμου ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως και τῆς γῆσου Ὑδρας (ἀριθ. 47, 54, 103 και 250 τῶν ἐτῶν 1824 1825 και 1826), τῇ δὲ ἐν Ναυπλίῳ, ὑπὸ τ' ὄνομα Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος (ἀριθ. 56, 68, 72, 92 και 97 τοῦ 1826, και ἀριθ. 73, και 76 τοῦ 1827). Πρὸς δὲ ταύταις και ἐν τῇ τῶν Ἀθηνῶν, τῇ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Γ. Ψύλλα ἐκδιδόμενῃ (ἀριθ. 5, 11, 13, 14, 16 τοῦ 1824). Ἀναγνώτῳ δ' ὁ βουλούμενος και τὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Φιλανθρωπικῆς ταύτης Ἐταιρίας, Κύριον Σ. Καλογερόπουλον, ἀξιόλογον ἐπιστολὴν τοῦ ἀοιδίμου Α. Κοραῆ 20 Φεβρουαρίου 1827, τὴν και ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφημερίδι τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1827 και ἐν τῷ πρώτῳ Ἀπανθισματι ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῆ ὑπὸ I. Ῥῶτα σελ. 53—56, δημοσιευθεῖσαν.

Τῇ 2 Φεβρουαρίου 1880 Α. Ζ. ΜΑΜΟΥΚΛΑΣ.

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μυθιστορία Ἰουλίῳ Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου

Συνέχεια καὶ τέλος. Ἰδί σελ. 88.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Οἱ κίνδυνοι τῶν συσκευῶν τοῦ πλοίαρχου Βούτων.

Μετὰ τρεῖς ὥρας τὸ πρῶτον λυκαυγὲς ἐφάνη ἀμυδρὸν εἰς τὸν ὄριζοντα· ἐντὸς ὀλίγου ἐξημέρωσε, και ἡ θάλασσα παρέστη ὁρατὴ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν.

Ἡ βάρις δὲν ἐφαίνετο πλέον. Εἶχε ταχέως ἀπομακρυνθῆ τῶν σκαφάνδρων, οἵτινες δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ διαγωνισθῶσι πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν ταχύτητα, και ὁ ἀπείχε πιθανῶς αὐτῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πλέον τῶν τριῶν λευγῶν.

Καὶ τοι ὁμοῦς οὐδεὶς ὑπῆρχε πλέον ἐξ αὐτῆς κίνδυνος, ἡ θέσις τῶν φυγᾶδων ἦτο πάντοτε σοβαρά.

Ἡ θάλασσα ἦτο παντελῶς ἔρημος, οὐδὲν δὲ πλοῖον οὐδ' ἀλιευτικὴ κἄν λέμβος ἐφαίνετο κύκλω. Οὔτε πρὸς δυσμᾶς οὔτε πρὸς βορρᾶν ὑπεφαίνετο γῆ· οὐδὲν σημεῖον ἐμαρτύρει ὅτι ὑπῆρχε που πλησίον ἀκτῆ τις οἰαδῆποτε, και ἀγνωστον ὅπως ἦτο, ἀν ἡ θάλασσα ἐφ' ἧς ἐπλεον τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ τέσσαρες σκάφανδροι ἦτο ἡ τοῦ κόλπου τοῦ Πέ-Τσέ-Λι ἢ τῆς Κιτρίνης θαλάσσης.

Ἐν τούτοις ἀσθενῆς τις αὔρα ἐπέτρεγεν ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, και ἀπαραίτητον ἦτο νὰ μὴ μείνη ἀχρηστος. Ἡ διεύθυνσις ἦν ἠκολούθησεν ἡ βάρις ἐδεικνυεν, ὅτι ἡ ξηρὰ ἤθελε φανῆ τάχιον ἢ βράδιον πρὸς δυσμᾶς και

ὅτι ὅπως δῆποτε ἐκεῖ ἐπρεπε ν' ἀναζητηθῆ. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ν' ἀναπετάσῃσι και πάλιν οἱ φυγάδες τὰ ἱστία των, ἀλλὰ νὰ φάγωσιν ὁμοῦς πρὸ τούτου, διότι μετὰ δεκάωρον και τοιοῦτον πλοῦν οἱ στόμαχοί των ἦσαν δικαίως ἀπαιτητικοί.

— Ἄς προγευματίσωμεν, εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Γιερά! προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

Ὁ Κιν-Φὸ κατένευσεν, ὁ δὲ Σούν ἐκροτάλισεν ἐμφαντικῶς τὰς σιαγόνας του.

Ἡνοιχθη ἐπομένως ὁ ἀδιάβροχος σάκκος, και ὁ Φράϋ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ διάφορα τρόφιμα καλλίστης ποιότητος, σκευὴ τινὰ ἐπιτραπέζια, και πᾶν τὸ ἀναγκαῖον εἰς κατάπαυσιν τῆς πείνης και δίψης. Ἐκ τῶν ἑκατὸν ὄψων, ἅτινα ἀποτελοῦσι συνήθως τὸ κινεζικὸν γεῦμα, ἔλειπον βεβαίως τὰ ἐνενηκόντα ὀκτώ, ἀλλὰ τὸ ἀναγκαῖον ὑπῆρχε, και δὲν ἦτο στιγμὴ νὰ φανῶσι δύσκολοι οἱ δαιτυμόνες.

Προγευματίσαν λοιπὸν και μετὰ μεγάλης ὀρέξεως.

Ὁ σάκκος περιεῖχε τρόφιμα διὰ δύο ἡμέρας, ἐντὸς δὲ δύο ἡμερῶν ἡ θὰ ἦσαν εἰς τὴν ξηρὰν, ἡ θὰ ἦσαν μακρὰν αὐτῆς διὰ πάντοτε.

— Ἐλπίζομεν ὁμοῦς, εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Διατί ἐλπίζετε; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φὸ μετὰ τινος εἰρωνείας.

— Διότι ἡ τύχη μᾶς ἐπανέρχεται, ἀπήντησεν ὁ Φράϋ.

— Νομίζετε;

— Βεβαίως, ὑπέλαβεν ὁ Κραίγ. Ὁ μέγιστος κίνδυνος ἦτο τὸ πλοῖον, και τὸν διεφύγαμεν.

— Οὐδέποτε, κύριε, προσέθηκεν ὁ Φράϋ, οὐδέποτε, ἀφ' ὅτου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἡμεθα σωματοφύλακές σας, εἶσθε ἀσφαλέστερος παρὰ τὸρα.

— Ὅλοι οἱ Τάϊ-Πίγγ τοῦ κόσμου . . . εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ σᾶς προσβάλλουν . . . εἶπεν ὁ Φράϋ.

— Καὶ πλέετε θαυμάσια . . . προσέθηκεν ὁ Κραίγ.

— Δι' ἀνθρωπον, ὅστις ζυγίζει διακοσίας χιλιάδας τάλληρα! συνεπλήρωσεν ὁ Φράϋ.

Ὁ Κιν-Φὸ δὲν κατώρθωσε νὰ καταστελῆ ἐν τοῦ μειδιάμα.

— Ἄν πλέω, κύριέ μου, ἀπήντησε, τὸ χρεωστῶ εἰς σᾶς. Χωρὶς τὴν βοήθειάν σας θὰ ἦμην τὸρα ὅπου εἶνε ὁ δυστυχῆς πλοίαρχος Γίν.

— Καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον! ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ.

— Κ' ἐγὼ τέλος ποῦ θὰ ἦμουν! ἀνεφώνησεν ὁ Σούν, καταπίνων μετὰ μεγάλης δυσκολίας κολοσιαῖον ἄρτου τεμάχιον.

— Ἀδιάφορον! ὑπέλαβεν ὁ Κιν-Φὸ, ἠξέυρω τί σᾶς ὀφείλω.

— Δὲν μᾶς ὀφείλετε τίποτε, ἀπήντησεν ὁ

Φράϋ, ἀφ' οὗ εἶσθε πελάτης τῆς Ἐκατοντούτιδος . . .

— Κ' ἐλπίζομεν, ὅτι και αὐτῇ . . .

— Δὲν θὰ σᾶς ὀφείλῃ ἐπίσης τίποτε.

— Θὰ ὁμιλήσωμεν και πάλιν περὶ τούτου, παρετήρησεν ὁ Κιν-Φὸ, ὅταν κατορθώσωμεν νὰ πάρωμεν ὀπίσω ἐκεῖνο τὸ κατρηαμένον γράμμα.

Ὁ Κραίγ και ὁ Φράϋ προσεῖδον ἀλλήλους, ἀνεπαίσθητον δὲ μειδιάμα διέστειλε τὰ χεῖλη των. Ἡ αὐτὴ βεβαίως ἰδέα ἐπῆλθεν εἰς ἀμφότερους.

— Σούν; εἶπεν ὁ Κιν-Φὸ.

— Προστάξτε!

— Τὸ τσαί;

— Ἴδου! ἀπήντησεν ὁ Φράϋ.

Και εἰκότως ἀπήντησεν ὁ Φράϋ, διότι ὁ Σούν βεβαίως ἤθελε παρατηρήσει ὅτι τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ παρασκευάσῃ τέιον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν κυμάτων.

Ἄλλὰ τοιαῦται δυσκολίαι δὲν ἦσαν δυσκολίαι διὰ τοὺς δύο πράκτορας.

Ἐξήγαγε λοιπὸν ὁ Φράϋ ἐκ τοῦ σάκκου μικρὸν τι μηχανήμα, ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν συσκευῶν Βούτων, και χρησιμεῖον ἐν νυκτὶ μὲν ἀντὶ φανοῦ, ἐν ψύχει δὲ ἀντὶ ἐστίας, και ἀντὶ πυραύνου ὁσάκις θέλῃ τις νὰ παρασκευάσῃ θερμὸν τι ποτόν.

Οὐδὲν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ἀπλούστερον τοῦ μηχανήματος ἐκείνου. Εἶνε ἀπλοῦς σωλὴν, πέντε ἢ ἕξ δακτύλων τὸ μήκος, συνδεόμενος πρὸς δοχεῖον μεταλλινόν, δύο ἐχῶν στρόφιγγας, ἓνα πρὸς τὰ ἄνω και ἄλλον πρὸς τὰ κάτω, και ἐμπεπτηγμένον ἐντὸς τεμαχίου φελλοῦ, ὡς τὰ θερμόμετρα τῶν λουτρῶν.

Ὁ Φράϋ ἔθηκε τὸ μηχανήμα αὐτὸ ἐπὶ τῆς λείας ἐπιφανείας τῶν κυμάτων, και ἤνοιξε διὰ τῆς μιᾶς μὲν χειρὸς τὴν ἄνω στρόφιγγα διὰ τῆς ἄλλης δὲ τὴν κάτω, προσηρμοσμένην εἰς τὸ ὑποβρύχιον δοχεῖον.

Πάραυτα ὠραία φλοῦξ ἀνέθορον ἐκ τοῦ ἄκρου, μεταδίδουσα ἱκανὴν θερμότητα.

— Ἴδου ἡ φωτιά μου! εἶπεν ὁ Φράϋ.

Ὁ Σούν δὲν ἐπίστευε τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Ἀνάπτεις φωτιὰν μετὰ τὸ νερόν! ἀνεφώνησεν.

— Μετὰ τὸ νερόν και μετὰ τιτανίαν φωσφοροῦχον! ἀπήντησεν ὁ Κραίγ.

Ἐνῶ τὸ ὑδρογόνον ἔκαιεν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ σωλήνος, ὁ Κραίγ ἐκράτει ὑπεράνω του προχόδα πλήρη γλυκέος ὕδατος, ὅπερ εἶχεν ἀντλήσει ἀπὸ μικροῦ βυτίου κεκλεισμένου ἐντὸς τοῦ σάκκου του.

Μετὰ τινὰς στιγμᾶς τὸ ὑγρὸν ἐκόχλασε, και ὁ Κραίγ ἔχυσεν αὐτὸ ἐντὸς τεῖθοδῆς, περιεχοῦσης ἐξαιρετον τέιον. Ἐπιον δὲ τὸ θερμὸν των ποτόν ὁ Κιν-Φὸ και ὁ Σούν κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον, χωρὶς οὐδόλως νὰ διαμαρτυρηθῶσιν.

Ἀναπαυθέντες οὕτω και ἀναλαβόντες δυνάμεις, ὁ Κιν-Φὸ και οἱ ἑταῖροί του ἀνεπέτασαν πάλιν τὰ μικρὰ των ἱστία και ἐπανελάβον τὸν πρὸς δυσμᾶς πλοῦν αὐτῶν, ὃν τοσοῦτον εὐχαρίστως εἶχε διακόψει ἡ πρωινή των ἐστίασις.

Ὁ ἄνεμος διετηρήθη ἐπὶ δώδεκα ἐτι ὥρας, και οἱ σκάφανδροι οὐριοδρόμησαν ἐξαιρετα, μόλις ἔχοντες ἀνάγκην νὰ διατηρῶσι τὴν εὐθεῖαν δι' ἐλαφρᾶς τινος κινήσεως τῆς κώπης των, και ταρασσόμενοι ἐνίοτε ὑπὸ θαλασσίων τινῶν ζώων, ἅτινα ἐφόβιζον μὲν τὸν δυστυχῆ Σούν, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ ἀβλαβεῖς δελφίνες.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τούτοις ἔπεσεν ὁ ἄνεμος ἐντελῶς, και μόλις που ἰδιότροπός τις και παροδικὴ πνοὴ ἐπλήρου ἐπὶ στιγμὴν τὰ τριγωνικὰ των φυγᾶδων ἱστία.

— Ἡ θέσις μας . . . εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Γίνεται σοβαρά! συνεπλήρωσεν ὁ Φράϋ.

Πάντες ἐσφαμάτησαν ἐπὶ στιγμὴν, κατεβίβασαν τοὺς ἱστίους, και ἀναλαβόντες τὴν κάθετον αὐτῶν θέσιν ἐθεώρησαν κύκλω τὸν ὀρίζοντα.

Ἡ θάλασσα ἦτο πάντοτε ἔρημος, οὐδὲν δὲ ἱστίον οὐδὲ ἀτμοκινήτου καπνὸς διέστειζε τὰ βᾶθη τοῦ ὀρίζοντος.

— Μετὰ τὴν κωπιά! ἐφώνησεν ὁ Κιν-Φὸ.

Τὸ φῶνημα τοῦτο ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως, και οἱ σκάφανδροι ἀνέλαβον πάλιν, ὅτε μὲν πρηνεῖς, ὅτε δὲ ὑπτιοὶ, τὴν πρὸς δυσμᾶς ὁδόν.

Ἐβαινον ὁμοῦς λίαν βραδέως, διότι ἡ κωπηλασία ἐκούραζε τοὺς ἀσυνειθίστους βραχίονας τῶν ναυτοπορούντων, οἵτινες ἄλλως ἠναγκάζοντο πολλάκις νὰ σταματῶσιν, ὅπως ἀναμῆνωσι τὸν ὑστεροῦντα και οἰμώζοντα Σούν.

Ἐπετίμα μὲν αὐτὸν και τὸν ἠπειλεῖ ὁ κύριός του· ἀλλ' ἐκεῖνος ἔμενε ἀδιάφορος πρὸς τὰς ἀπειλάς και τὰς ἐπιτιμήσεις, διότι ὁ πλόκαμός του οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον, ἠσφαλισμένος ὑπὸ τὴν ἐλαστικὴν του κορδύλην.

Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν ἐφάνησαν σπάνια τινὰ πτηνά· ἀλλ' ἦσαν λάρροι, οἵτινες ἀναγονται συνήθως εἰς τὸ ἀναπεπταμένον πέλαγος· και ἡ ἐμφάνισις των ἐπομένως οὐδαμῶς ἐμαρτύρει, ὅτι ἡ ξηρὰ ἦτο ἐγγύς. Οὐχ ἦττον ἐθεωρήθησαν ὡς καλὸς οἰωνός.

Τὴν τετάρτην ὥραν ὁ εὐάριθμος ὄμιλος ἔστη και πάλιν, ἀλλὰ λίαν κεκμηκός. Ἄνεμος ἱκανῶς ἰσχυρὸς εἶχεν ἐγερεθῆ, ἀλλ' ἔπνεε δυστυχῶς ἐκ μεσημβρίας. Ἦτο δὲ τοῦτο λίαν δυσάρεστον, διότι οὔτε νὰ πλαγιάσῃσι πρὸς τὸν ἄνεμον ἠδύναντο οἱ σκάφανδροι, στερούμενοι σκάφους, οὔτε νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτὸν ἦτο φρόνιμον, ἵνα παρασυρθῶσιν οὕτω πρὸς βορρᾶν.

Ὁ σταθμὸς ὑπῆρξε μακρός, ἐδαπανήθη δὲ οὐ μόνον εἰς ἀνάπαυσιν ἀλλὰ και εἰς γεῦμα, ὅπερ δὲν ἐγένετο τοσοῦτο φαιδρὸν ὅσον τὸ πρόγευμα.

Ἡ νύξ ἔμελλε νὰ ἐπέλθῃ μετὰ τινὰς ὥρας ὁ ἀνεμος ἤρξανε . . . Τί τὸ πρακτέον ;

Ὁ Κιν-Φό, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς κώπης του, συνωφρυνόμενος καὶ ἀγανακτῶν μᾶλλον ἢ ἀνησυχῶν ἐπὶ τῇ διαρκείᾳ ἐκείνῃ τῆς τύχης καταδρομῆς, οὐδὲν ἔλεγεν. Ὁ Σούν ἐγόγγυζεν ἀδιακόπως καὶ ἐπταιρνίζετο ἤδη, ὡς ἄνθρωπος ὑπὸ κορύζης ἀπειλούμενος.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ συνηθάνοντο, ὅτι νοερῶς ἠρωτῶντο ὑπὸ τῶν συνοδοιπόρων των, καὶ ἠγνόουν τί νὰ ἀπαντήσωσι.

Τέλος πάντων τύχη τις αἰσία παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπάντησιν.

Μικρὸν πρὸ τῆς πέμπτης ὥρας ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ, ἐκτεινάντες συγχρόνως τὴν χεῖρα πρὸς μεσημέριαν, ἐφώνησαν·

— Ἰστίον !

Ἀληθῶς δὲ εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἐφαίνετο ὑπερπλέον σκάφος πλησίον, ὅπερ πιθανώτατα, ἂν ἠκολούθει τὴν αὐτὴν πάντοτε διεύθυνσιν, ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ διαβῆ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου εἶχε σταθῆ ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του.

Ἐπρεπε λοιπὸν ἀδιστακτικῶς νὰ κόψωσι τὸν δρόμον τοῦ πλοίου, κατευθυνόμενοι καθέτως εἰς συνάντησίν του, καὶ οἱ σκάφανδροι ἐτράπησαν ἐκεῖσε μετὰ νέων δυνάμεων, αἰσθανόμενοι ὅτι εἶχον εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν σωτηρίαν των, καὶ ὅτι κρισιμώτατον ἦτο νὰ μὴ τὴν ἀφήσωσι νὰ φύγῃ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνέμου δὲν ἐπέτρεπε πλέον νὰ ἀναπετασθῶσι τὰ μικρὰ ἰστία· ἀλλ' ἤρκει αἱ κῶπαι, καὶ ἡ ἀπόστασις ἄλλως δὲν ἦτο μεγάλη.

Τὸ σκάφος ἐμεγεθύνετο ὀλονέν ὑπὸ τὸν αὐξάνοντα ἀνεμον. Ἦτο δὲ πλοιάριον ἀλιευτικόν, καὶ ἡ ἐμφάνισις του ἐμαρτύρει, ὅτι ἡ παραλία δὲν ἀπέχευε μακρὰν, διότι οἱ Κινέζοι ἀλιεῖς ἀπανίως τολμῶσι ν' ἀναχθῶσιν εἰς τὸ πέλαγος.

— Ἐμπρός ! θάρρος ! ἐφώνησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ, κωπηλατοῦντες μετὰ ζέσεως.

Ἄλλ' ἦτο περιττὴ πᾶσά των παρόρμησις. Ὁ Κιν-Φό, ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἔπλεον ὡς σκάφος δρομικόν, ὃ δὲ Σούν ὑπερέβαινε ἀληθῶς ἑαυτὸν καὶ προέτρεχε τῶν ἄλλων, ἐκ φόβου μὴ ἀπολειφθῆ ὀπίσω.

Ἡμισυ περὶ πού μίλιον ὑπελείπετο, ὅπως προσγγίσωσιν εἰς τὸν δρόμον τῆς λέμβου. Ἄλλως δὲ ἦτο ἡμέρα ἔτι, καὶ οἱ σκάφανδροι θὰ ἐφαίνοντο ὀπισθόποτε εἰς τοὺς ἀλιεῖς, ἢ τοῦλάχιστον θὰ καθίσταντο ἀκουστοί. Ἄλλ' ἄρ' ἄρα γὰρ δὲν θὰ ἐτρόμαζον οἱ ἀλιεῖς πρὸς τὴν θέαν τῶν παραδόξων ἐκείνων θαλασσίων τεράτων, καὶ δὲν θὰ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν; Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἐνδεχόμενον καὶ σοβαρόν.

Ὅπως δ' ἴποτε ἦτο ἀνάγκη ἀπαραίτητος σπουδῆς, καὶ οἱ βραχίονες ἐτεινόντο, αἱ κῶπαι ἐ-

πληττονταί, τὰ ἀλλεπάλληλα κύματα, ἢ ἀπόστασις ἤλαττοῦτο ὀλονέν, ὅτε ὁ Σούν, προπορευόμενος πάντοτε, ἔβαλεν αἴφνης τρόμου κραυγὴν.

— Σκυλόψαρον ! Σκυλόψαρον !

Καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν εἶχε δίκαιον αὐτὴν τὴν φορὰν.

Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι περίπου βημάτων ὑπερέχον τοῦ ὕδατος τὰ δύο πτερύγια ζώου ἀθηφάγου, ἰδιάζοντος εἰς τὰς θαλάσσας ἐκείνας, ὅπερ δικαίως ἀποκαλεῖται Τιγροσιδῆς καρχαρίας.

— Μὲ τὰ μαχαίρια ! ἐφώνησαν ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ.

Καὶ ἦσαν ἀληθῶς τὰ μόνα ὄπλα—ἀνεπαρκῆ πιθανῶς!—ἀτινα ἠδύναντο νὰ διαθέσωσιν.

Ὁ Σούν, ἐννοεῖται, εἶχε σταματήσει εὐθὺς καὶ ἀνέκαμπε μετὰ πάσης ταχύτητος.

Ὁ καρχαρίας εἶχεν ἴδει τοὺς σκαφάνδρους καὶ κατηθύνετο πρὸς αὐτοὺς. Ἐπὶ τινὰς δὲ στιγμὰς τὸ κολοσσαῖον αὐτοῦ σῶμα, φέρον πρᾶσινας ραβδώσεις καὶ κηλίδας, ἐφάνη διὰ τῶν διαφανῶν κυμάτων. Ἦτο τέρας ἀληθές, δεκαοκτὼ περίπου ποδῶν ἔχον μῆκος !

Κατ' ἀρχὰς ὤρμησε πρὸς τὸν Κιν-Φό, κ' ἐπεστράφη κατὰ τὸ ἡμισυ ὅπως τὸν ἀρπάσῃ. Ἄλλ' ἐκεῖνος διετήρησε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀταραξίαν, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὤρμησε κατ' αὐτοῦ ὁ καρχαρίας, ἐστήριξεν ἐπὶ τὴν ράχιν του τὴν κώπην αὐτοῦ καὶ ἰσχυρῶς ὠθήσας ἀπεμακρύνθη ταχύς.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ προσήγγισαν πάραυτα, ἔτοιμοι εἰς προσβολὴν καὶ εἰς ἀμυναν.

Ὁ καρχαρίας ἐβυθίσθη τότε πρὸς στιγμὴν καὶ ἀνεφάνη πάλιν ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα του, ὅπερ ὠμοίαζε πρὸς φοβεράν ψαλίδα, ὠπλισμένην διὰ τετραπλῆς ὀδόντων σειρᾶς. Ὁ Κιν-Φό ἠθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρώτην ἐπιτυχὴ του κίνησιν, ἀλλ' ἡ κώπη του συνάντησε τοὺς ὀδόντας τοῦ ζώου, ὅπερ τὴν ἐκοψε διὰ μιᾶς.

Ὁ καρχαρίας ἡμιπλαγιάσας ὤρμησε ἀμέσως κατὰ τῆς βορᾶς του, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην στιγμὴν πίδακες αἵματος ἀνεπήδησαν καὶ ἡ θάλασσα πέριξ ἐθάφη πορφυρᾶ.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ εἶχον πληξεί κατ' ἐπανάληψιν τὸ ζῶον, αἱ δὲ μακρὰι των ἀμερικανικαὶ μάχαιραι εἶχον κατορθώσει νὰ διαπεράσωσι τὸ τραγὺ δέρμα τοῦ τέρατος.

Ἦνοιξε τότε ἐκεῖνο τὸ εὐρύ του στόμα κ' ἐπανέκλεισεν αὐτὸ μετὰ πατάγου φοβεροῦ, ἐνῶ ἡ οὐρά του, δέρουσα τὰ κύματα, ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ Φράϋ, καὶ προσβαλοῦσα αὐτὸν κατὰ τὴν πλευρὰν τὸν ἐβρίψε δέκα πόδας μακρὰν.

— Φράϋ ! ἐφώνησαν ὁ Κραίγ μετὰ προφανοῦς ὀδύνης.

— Οὐρρά ! ἀπήντησεν ὁ Φράϋ, ἐπανερχόμενος εἰς προσβολὴν, διότι, χάρις εἰς τὸν ἐλαστικόν

κόν του θώρακα, δὲν εἶχε πληγωθῆ ἐκ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου κτυποῦ.

Ὁ καρχαρίας προσεβλήθη τότε πάλιν μετ' ἀληθοῦς λύσεως. Ἐστρέφετο καὶ περιεδνεῖτο, ὃ δὲ Κιν-Φό κατώρθωσε νὰ ἐμπήξῃ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν του τὸ συντετριμμένον ἄκρον τῆς κώπης του, καὶ, κινδυνεύων νὰ κοπῆ εἰς δύο, προσεπάθει νὰ τὸν κρατῇ ἀκίνητον, ἐνῶ ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἠγωνίζοντο νὰ ἐμπήξωσι τὰς μαχαίρας των εἰς τὴν καρδίαν του.

Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ δύο πράκτορες τὸ κατώρθωσαν ἐπὶ τέλους, διότι τὸ τέρας μετὰ τελευταίου σφραδασμὸν ἐβυθίσθη ἐν μέσῳ λίμνης αἰματηρᾶς.

— Οὐρρά ! Οὐρρά ! Οὐρρά ! ἐφώνησαν ἐν στόματι ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ, πάλλοντες τὰς μαχαίρας των.

— Εὐχαριστῶ ! εἶπεν ἀπλῶς ὁ Κιν-Φό.

— Τίποτε ! ἀπήντησεν ὁ Κραίγ. Αὐτὸ δὲ ἔλειπε, νὰ μᾶς φάγῃ ἓνα ψάρι διακοσίας χιλιάδας τάλληρα !

— Ὅχι ἄλλο ! προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

Ὁ δὲ Σούν ποῦ ἦτο ; Προπορεύετο καὶ πάλιν, καὶ μόλις ἀπέχευε τριακοσίας ὄργυιās τῆς λέμβου. Εἶχε φύγει ὁ δειλὸς κωπηλατῶν, ἀλλ' ἡ σπουδὴ του ἐκείνη ὀλίγον ἔλειψε ν' ἀποβῆ εἰς αὐτὸν ὀλεθρία.

Οἱ ἀλιεῖς τὸν εἶδον ἀληθῶς· ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι νὰ φαντασθῶσιν, ὅτι ὑπὸ τὸ παράδοξον ἐκεῖνο ἐξωτερικὸν φῶκος ἐκρύπτετο πλάσμα ἀνθρώπινον, ἠτοιμάσθησαν νὰ τὸν ἀλιεύσωσιν, ὡς εἰ πρόκειτο περὶ δελφίνου ἢ φώκης. Οὕτω δὲ ἔμα ὡς ἐπλησίασε τὸ ὑποτιθέμενον ζῶον, μακρὸν σχοινίον φέρον ἀρπάγην εἰς τὸ ἄκρον, ἐβρίφη ἀπὸ τῆς λέμβου.

Ἡ ἀρπάγη εὗρε τὸν Σούν ἀνωθεν τῆς ζώνης τοῦ ἐνδύματός του, καὶ ὀλισθήσασα ἐσχισεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ράχους μέχρι τοῦ τραχήλου.

Ὁ Σούν, μὴ ἔχων πλέον ἄλλο ὑποστήριγμα ἢ τὸν ἀέρα, ὃν περιεῖχε τὸ διπλοῦν περιβλήμα τῆς περισκελίδος του, ἀνετράπη, καὶ βυθισθεὶς κατὰ κεφαλῆς ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἔμεινε μετέωρος τοὺς πόδας.

Ὁ Κιν-Φό, ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ κατέφθασαν τότε ταχεῖς, καὶ φρονίμως ποιοῦντες, προσηγόρευσαν τοὺς ἀλιεῖς κινεζιστί.

Ἐτρόμαξαν μὲν ἐκεῖνοι, ἐννοεῖται, ἀκούοντες φῶκος ὀμιλοῦσας, ἀλλ' ἀνεγνώρισαν τέλος ὅτι οἱ ὀμιλοῦντες ἦσαν ἄνθρωποι ὡς αὐτοί, καὶ μετὰ τινος στιγμᾶς οἱ τρεῖς φυγάδες ἦσαν ἐπὶ τῆς λέμβου.

Ὁ Σούν ἀνεσύρθη διὰ κάμακος, καὶ εἰς τῶν ἀλιέων ἐδράξεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πλοκάμου του καὶ τὸν ἀνέσυρεν . . .

Ἄλλ' ἡ οὐρά του ἔμεινε εἰς χεῖρας τοῦ ἀλιέως, καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν ἐβυθίσθη ἐκ νέου. Τότε οἱ ἀλιεῖς περιέβαλον αὐτὸν διὰ σχοινίων,

μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας κατώρθωσαν νὰ τὸν ἀνασύρωσιν εἰς τὴν λέμβον.

— Ἦτο λοιπὸν ψεύτικη ἡ οὐρά σου ; ἠρώτησεν αὐστηρῶς ὁ Κιν-Φό τὸν Σούν, ἀμα ὡς οὗτος ἀπέβαλε τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, ὅπερ εἶχε καταπίει.

— Καὶ ἦτον δυνατὸν ἀλλέως νὰ γείνω ὑπέρτης σας ! ἀπήντησεν ἐκεῖνος τοσοῦτον κωμικῶς, ὥστε πάντες ἀνεκάγχασαν.

Οἱ ἀλιεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν κάτοικοι τοῦ Φου-Νίγγ. Εἰς ἀπόστασιν δὲ δύο μόλις λευγῶν ἔκειτο ὁ λιμὴν, ὅπου ἀκριβῶς ἐπεθύμει νὰ φθάσῃ ὁ Κιν-Φό.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν ἀπεδιβάζετο ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν συντρόφων του, καὶ ἀποδυόμενοι πάντες τὰς συσκευὰς τοῦ πλοιαρχοῦ Βούτων, ἀνελάμβανον τὴν συνήθη ἀνθρωπίνην μορφήν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Ὅπου ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ βλέπουσι λίαν εὐχαρίστως ἀνατέλλουσαν τὴν σελήνην.

— Τώρα εἰς τοῦ Τάϊ-Πίγγ !

Τὰς λέξεις ταύτας πρώτας εἶπεν ὁ Κιν-Φό, ὅτε τὴν ἐπαύριον πρωτῶν, τριακοστὴν Ἰουνίου, ἐξύπνησε μετὰ νύκτα ἀναπαύσεως, δικαίως δφειλομένης εἰς τοὺς πολυπαθεῖς ἡμῶν ἡρώας.

— Εἰς τοῦ Τάϊ-Πίγγ ! ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ, συμβουλευθέντες διὰ τοῦ βλέμματος.

Ἡ ἀφίξις τοῦ Κιν-Φό, τοῦ Φράϋ, τοῦ Κραίγ καὶ τοῦ Σούν, ἐνδεδυμένων τὴν ἀλλόκοτον αὐτῶν ἐνδυμασίαν, ὃ τρόπος καθ' ὃν εἶχον ἀναλάβει αὐτοὺς οἱ ἀλιεῖς, ταῦτα πάντα συνεκίνησαν φυσικῶς τοὺς κατοίκους τοῦ μικροῦ λιμένος τοῦ Φου-Νίγγ, καὶ ἐξήγειραν τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ ὅπερ πολυπληθὲς συνᾶδευσε τὴν προτεραιάν τοὺς νεήλυδας εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν των. Ἐκεῖ δὲ, χάρις εἰς τὸ ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Κιν-Φό καὶ ἐν τῷ σάκκῳ τῶν Φράϋ-Κραίγ περισωθῆν ἀργύριον, κατώρθωσαν οὗτοι νὰ προμηθευθῶσιν εὐσχημότερα ἐνδύματα.

Ἄν ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του δὲν περιεκυκλοῦντο ὑπὸ πλῆθος πικνοῦ, ὅτε μετέβαινον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, θὰ παρετήρουν βεβαίως κάτοικόν τινα τοῦ Οὐρανοῦ Κράτους, ὅστις παρηκολούθει αὐτοὺς κατὰ βῆμα, καὶ θὰ ἐξεπλήσωντο μάλιστα, βλέποντες ὅτι καὶ κατεσκόπευεν αὐτοὺς καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου των.

Ἄλλ' οὐδὲν εἶδον, οὐδὲν ὑπώπτευσαν, καὶ οὐδ' ἠπόρησαν κἄν, ὅτε τὴν ἐπιόυσαν πρωτῶν προσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ ὑποπτον ἐκεῖνο πρόσωπον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχοντο τοῦ ξενοδοχείου, ἵνα προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του ὡς ὀδηγός.

Ἦτο ἄνθρωπος τριακοντούτης περίπου, κ' ἐφαίνετο ἐντιμώτατος.

Οὐχ ἦτον ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ συνέλαβον ὑποψίας τινὰς καὶ τὸν ἠρώτησαν·

— Διατί μᾶς προσφέρεσαι ὡς ὀδηγός, καὶ ποῦ θέλεις νὰ μᾶς ὀδηγήσῃς;

Τὸ ἐρώτημα ἦτο φυσικόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξε φυσικωτάτη.

— Ὑποθέτω, εἶπεν ὁ ὀδηγός, ὅτι θέλετε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ Μέγα Τεῖχος, καθὼς ὅλοι οἱ περιηγηταί, ὅσοι ἔρχονται εἰς τὸ Φοῦ-Νίγγ. Γνωρίζω τὸν τόπον καὶ προσφέρομαι νὰ σᾶς ὀδηγήσω.

— Φίλε μου, εἶπε τότε ὁ Κιν-Φό, παρεμβάς, πρὶν ἀποφασίσω τί θὰ κάμω, θέλω νὰ γνωρίζω, ἂν ὁ τόπος εἶνε ἀσφαλής.

— Ἀσφαλέστατος, εἶπεν ὁ ὀδηγός.

— Δὲν ἀκούεται εἰς τὰ περίξ ὁ Λάο-Σέν; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Ὁ Λάο-Σέν, ὁ Τάϊ-Πίγγ;

— Ναί.

— Ἀκούεται πραγματικῶς, ἀλλὰ πέραν ἀπὸ τὸ Μέγα Τεῖχος. Εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν χώραν δὲν τοῖμα νὰ πατήσῃ, καὶ δὲν εἶνε κίνδυνος.

— Ἡξεύρουσιν ποῦ εἶνε τόρα; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Τὸν εἶδαν ἐσχάτως εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Τσιν-Τάγγ-Ρό, ὀλίγας λεύγας μακρὰν τοῦ Μεγάλου Τείχους.

— Πόσον εἶνε ἕως ἐκεῖ;

— Πενήντα λῆ περίπου (δέκα λεύγαι).

— Δέχομαι λοιπὸν τὴν ὑπηρεσίαν σου.

— Διὰ νὰ σᾶς ὀδηγήσω εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος;

— Διὰ νὰ μὲ ὀδηγήσῃς εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Λάο-Σέν.

Ὁ ὀδηγός δὲν κατάρθρωσε νὰ καταστείλῃ κίνημα ἐκπλήξεως.

— Θὰ πληρωθῆς καλά! προσέθηκεν ὁ Κιν-Φό.

Ὁ ὀδηγός ἔσεισε τὴν κεφαλὴν, ὡς ἄνθρωπος ἥκιστα διατεθειμένος νὰ ὑπερβῇ τὸ Μέγα Τεῖχος. Εἶτα δὲ ἀπήντησεν:

— Ἔως εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος, μάλισα. Μακρύτερα ὅμως ὄχι! Ἡ ζωὴ μου τρέχει κίνδυνον.

— Πόσον θέλεις νὰ σοῦ πληρώσω τὴν ζωὴν σου; Ἐκτίμησέ την!

— Ἄς ἦνε! ἀπήντησεν ὁ ὀδηγός.

Στραφεῖς δὲ ὁ Κιν-Φό πρὸς τοὺς δύο πράκτορας, εἶπεν:

— Εἰσθε ἐλεύθεροι, κύριοι, νὰ μὴ μὲ συνοδεύσετε!

— Ὅπου ὑπάγετε. . . εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Θὰ ὑπάγωμεν! εἶπεν ὁ Φράϋ.

Ὁ πελάτης τῆς Ἐκατοκτουτίδος ἤξιζε πάντοτε δι' αὐτοὺς διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων.

Ἀπεφασίσθη οὕτως ἡ ἀναχώρησις, καὶ αἱ παρασκευαὶ ἐγένοντο ἐν πάσῃ δυνατῇ ταχύτητι.

Ἐλείπον ὅμως καὶ ἄμαξαι καὶ ἵπποι καὶ ἡμίονοι, καὶ μόνον μέσον μεταφορᾶς ὑπῆρχον αἱ κάμηλοι, δι' ὧν οἱ παράτολμοι Μογγόλοι ἔμποροι δια-

τρέχουσι τὴν μεταξὺ Πεκίνου καὶ Κιάτσας ὁδόν.

Ἠγοράσθησαν λοιπὸν πέντε κάμηλοι μετὰ τῆς ἀτελοῦς αὐτῶν σκευῆς, ἐφορτώθησαν διὰ τροφίμων καὶ ὄπλων, καὶ ἡ συνοδεία ἐκίνησεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀδηγοῦ. Ἄλλ' αἱ παρασκευαὶ εἶχον ἀπαιτήσει χρόνον ἰκανόν, καὶ μάλιστα τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἡ ἀναχώρησις. Οὐχ ἦτον ὅμως ὁ ὀδηγός ὑπέσχετο νὰ φθάσῃ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος, ὅπου ἐμελλον νὰ διανυκτερεύσωσιν, ἵνα διαβῶσι τὴν πρώτην τὰ σύνορα.

Ἡ χώρα περίξ τοῦ Φοῦ-Νίγγ ἦτο ἀνώμαλος. Νέφη ἄμμου πυκνῆς ἀνείλισσον τὰς πυκνάς αὐτῶν ἑλικας ὑπεράνω τῶν ὁδῶν, αἵτινες διέτενον τοὺς καλλιεργημένους ἀγρούς, αἱ δὲ κάμηλοι ἐβαινον βραδέως μὲν, ἀλλὰ σταθερῶς καὶ μεμετρημένως.

Καὶ δὲν ἦτο μὲν κοπιώδης ὁ δρόμος, ἀλλ' ὁ καύσων ἦτο ὑπερβολικὸς καὶ ὁ κοινορτός ἀνυπόφορος.

Ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του διέβαινον καρτερικῶς ἐν μέσῳ τῶν στραβίλων τοῦ μογγολικοῦ ἐκείνου κοινορτοῦ, οὐδαμοῦ ἰστάμενοι, βαδίζοντες ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου κατὰ τὸ ἔμφυτον τῶν καμήλων των, καὶ οὐδεμίαν πρὸς ἀλλήλους ἀνταλλάσσοντες λέξιν.

Ὁ ὀδηγός ἐβάδιζεν, ἐννοεῖται, πρῶτος, οὐδέποτε δ' ἐδίσταζε περὶ τῆς ὁδοῦ, ἢν ὤφειλε νὰ τραπῇ. Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ οὐδεμίαν πλέον ἠσθάνοντο πρὸς αὐτὸν δυσπιστίαν· πᾶσά των ἡ μέριμνα συνεκεντροῦτο ἐπὶ τοῦ πολυτίμου πελάτου τῆς Ἐκατοκτουτίδος, καὶ ἠσθάνοντο αὐξοῦσαν τὴν ἀνησυχίαν των καθ' ὅσον προσήγγιζον εἰς τὸ τέρας. Ὁ δὲ Κιν-Φό εὐρέσκετο εἰς τὴν πνευματικὴν ἐκείνην διάθεσιν, καθ' ἣν ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος δεσπόζει τῆς ἀνησυχίας τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἀνεπόλει τὰς τλαιπιωρίας του ἀπὸ τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου, ἀνεμνήσκετο τῆς πρὸς τὸν Βάγγ ἐπιστολῆς του, τῆς χαριστάτης μελλονύμφου του, καὶ ἀνησυχεῖ μόνον ἐπὶ τῇ διαρκεί καταφορᾷ τῆς τύχης.

— Προσέχετε, θὰ πέσετε! ἐφώνησεν αἰφνης ὁ ὀδηγός, διακόπτων τοὺς βεμβασμούς τοῦ Κιν-Φό, οὐτινος ἡ κάμηλος εἶχε προσκρούσει κατὰ τῆς καμήλου του.

— Ἐφθάσαμεν; ἠρώτησεν ἐκεῖνος.

— Εἶνε ὀκτὼ ἡ ὥρα, καὶ προτείνω νὰ σταματήσωμεν διὰ νὰ φάγωμεν.

— Ἐπειτα;

— Ἐπειτα θὰ κινήσωμεν πάλιν.

— Θὰ νυκτώσῃ.

— Μὴ φοβεῖσθε, καὶ δὲν χανόμεθα. Τὸ Μέγα Τεῖχος ἀπέχει μόνις εἴκοσι λῆ, καὶ πρέπει νὰ ξεκουρασθῶσι τὰ ζῶά μας.

— Ἄς ἦνε! ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό.

Παρά τὴν ὁδὸν ἠγείρετο ἐγκαταλειμμένη

καὶ κατηρειπωμένη καλύβη, πλησίον δ' αὐτῆς ἔρρεε μικρὸς ρύαξ ἐντὸς ἐλικοειδοῦς χαράδρας, ὅπου ἐποτίσθησαν αἱ κάμηλοι.

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ καὶ πρὶν ἢ ἔτι ἐπέλθῃ ἡ νύξ, ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του ἐγκατεστάθησαν ἐντὸς τῆς καλύβης, καὶ ἔφαγον ὡς ἄνθρωποι, ὧν μακρὸς δρόμος εἶχεν ὀξύνει τὴν ὄρεξιν.

Ἡ συνομιλία ὅμως δὲν ὑπῆρξε ζωηρά, ἅπαξ δὲ ἡ δις ὁ Κιν-Φό ἔφερε τὸν λόγον περὶ τοῦ Λάο-Σέν, ἐρωτήσας τὸν ὀδηγὸν τί ἦτο ὁ Τάϊ-Πίγγ αὐτός, καὶ ἂν τὸν ἐγνωρίζεν. Ὁ ὀδηγός ἔσεισεν ἀπλῶς τὴν κεφαλὴν μετὰ τινος φόβου, καὶ ἀπέφυγεν, ὅσον ἠδυνήθη, ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἔρχεται ἐνίστε εἰς τὴν ἐπαρχίαν; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Ὅχι! ἀπήντησεν ὁ ὀδηγός, ἀλλὰ πολλοὶ ὄπαδοί του ἐπέρασαν πολλάκις τὸ Μέγα Τεῖχος, καὶ ὅστις τοὺς ἀπήντησε μετενόησεν. Ὁ Βούδας νὰ μᾶς φυλάττῃ ἀπὸ τοὺς Τάϊ-Πίγγ.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ συνωφρουντο, ἐβλεπον τὸ ὠρολόγιόν των καὶ ἔσειαν τὴν κεφαλὴν.

— Διατί, ἠρώτησαν, νὰ μὴ μείνωμεν ἐδῶ, ὡς νὰ ἐξημερώσῃ;

— Εἰς αὐτὰ τὰ ἐρείπια! ἐφώνησεν ὁ ὀδηγός. Πάλιν καλλίτερον ἢ πεδιάς.

— Ἐἴπαμεν ὅτι θὰ φθάσωμεν ἀπόψε εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος! παρετήρησεν ὁ Κιν-Φό. Θέλω νὰ ἦμ' ἐκεῖ ἀπόψε καὶ θὰ ἦμαι.

Οἱ λόγοι οὗτοι δὲν ἐπεδέχοντο ἀντίρρησην, καὶ πάντες παρεσκευάσθησαν εἰς ἀναχώρησιν.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἐπλησίασαν τότε εἰς τὸν Κιν-Φό καὶ τῷ εἶπον:

— Κύριε, ἔχετε πάντοτε ἀπόφασιν νὰ παραδοθῆτε εἰς χεῖρας τοῦ Λάο-Σέν;

— Πάντοτε. Θέλω τὴν ἐπιστολήν μου.

— Τὸ πρᾶγμα εἶνε κινδυνώδες!

— Δὲν ἐννοῶ νὰ ὀπισθοδρομήσω. Εἰσθε ἐλεύθεροι νὰ μὴ μὲ ἀκολουθήσετε.

— Θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ περιμεινώμεν αὐριον τὸ πρῶτ.

— Διατί; Καὶ αὐριον τὸ πρῶτ ὁ Λάο-Σέν θὰ ἦν ἐπίσης ἐπικίνδυνος. Ἐμπρός!

— Ἐμπρός! ἐπανελάβον ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ.

Ὁ ὀδηγός εἶχεν ἀκούσει τὸν μικρὸν αὐτὸν διάλογον. Πολλάκις δὲ ἡ μορφή του εἶχεν ἐκφράσει δυσἀρέσκειαν, ἐνῶ οἱ δύο πράκτορες προσεπάθον ν' ἀποτρέψωσι τὸν Κιν-Φό τοῦ περαιτέρω δρόμου. Τοῦτο δὲν εἶχε διαφύγει τὸν Κιν-Φό, ὅστις ἄλλως ἀπόφασιν εἶχε νὰ μὴ ὀπισθοδρομήσῃ. Ἄλλ' ἡ ἐκπληξίς του ὑπῆρξε μεγάλη, ὅτε, καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο ν' ἀναβῇ τὴν κάμηλόν του, ὁ ὀδηγός ἐκυψε πρὸς τὸ οὖς του καὶ τῷ ἐψιθύρισε:

— Προσέχετε αὐτοὺς τοὺς δύο ἀνθρώπους.

Ὁ Κιν-Φό ἠτοιμάζετο νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐξή-

γησιν τῶν λόγων του, ἀλλ' ὁ ὀδηγός ἐνευσεν αὐτῷ νὰ σιωπήσῃ, ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἡ μικρὰ συνοδεία ἐκίνησεν ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς διὰ τῆς εὐρείας πεδιάδος.

Ἐβάδισαν οὕτω ἐπὶ δύο ὥρας, καὶ θὰ ἦτο μεσονύκτιον περίπου, ὅτε ὁ ὀδηγός ἐσταμάτησεν αἰφνης, καὶ δεικνύων πρὸς βορρᾶν μακρὰν μελανὴν γραμμὴν, εἶπε:

— Τὸ Μέγα Τεῖχος!

— Ἡμποροῦμεν νὰ τὸ διαβῶμεν ἀπόψε; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Βεβαίως, ἂν τὸ θέλετε χωρὶς ἄλλο, ἀπήντησεν ὁ ὀδηγός.

— Τὸ θέλω!

Αἱ κάμηλοι εἶχον σταθῆ.

— Πηγαίνω νὰ ἴδω ποῦ θὰ περάσωμεν, εἶπε τότε ὁ ὀδηγός. Σταθῆτε, καὶ περιμένετε με.

Καὶ ἀπεμακρύνθη.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἐπλησίασαν εἰς τὸν Κιν-Φό.

— Κύριε! εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Κύριε! εἶπεν ὁ Φράϋ.

Καὶ ἀμφότεροι προσέθηκαν:

— Ἡὐχαριστήθητε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν μας κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς μῆνας;

— Πολύ.

— Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὑπογράψετε τὸ μικρὸν αὐτὸ πιστοποιητικὸν τῆς καλῆς μας διαγωγῆς;

— Πιστοποιητικὸν; εἶπεν ὁ Κιν-Φό, βλέπων μετ' ἐκπλήξεως τὸ φύλλον χάρτου, ὅπερ ἀπέσπασεν ὁ Κραίγ ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του καὶ ἐκράτει ἐνώπιον αὐτοῦ.

— Μὲ τὸ πιστοποιητικὸν αὐτὸ θὰ ἔχωμεν ἴσως τὰ συγχαρητήρια τοῦ διευθυντοῦ μας.

— Ἴσως καὶ καμμίαν ἐκτακτὸν ἀμοιβήν, προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Ἄν εὐαρεστήσθε, ἠμπορεῖτε νὰ γράψετε ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχιν μου, εἶπεν ὁ Κραίγ, κύπτων ἐνώπιον τοῦ Κιν-Φό.

— Ἴδου καὶ μελάνη πρόχειρος! εἶπεν ὁ Φράϋ. Ὁ Κιν-Φό ἐγέλασε καὶ ὑπέγραψε.

— Διατί ὅμως, ἠρώτησεν, ὅλαι αὐταὶ αἱ διατυπώσεις, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος;

— Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ἀπήντησεν ὁ Φράϋ, διότι δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ σᾶς συναδεύσωμεν περαιτέρω.

— Αὐτὴν τὴν ὥραν, προσέθηκεν ὁ Κραίγ, διότι μετ' ὀλίγα λεπτὰ θὰ ἦνε μεσονύκτιον.

— Καὶ τί σᾶς μέλει διὰ τὴν ὥραν;

— Κύριε, ὑπέλαβεν ὁ Κραίγ, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐνδιαφέρον τῆς ἀσφαλιστικῆς μας Ἐταιρίας...

— Τελειώνει μετ' ὀλίγας στιγμᾶς... προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Καὶ ἠμπορεῖτε νὰ αυτοκτονήσετε, . . .

— Ἡ νὰ φονευθῆτε . . .

— Ὅταν καὶ ὕπως σᾶς ἀρέσῃ!

Ὁ Κιν-Φό ἐθεώρει, μὴ ἐννοῶν, τοὺς δύο πράκτορας, οἵτινες ὠμίλου πρὸς αὐτὸν φιλοφρονέστατα. Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ σελήνη ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα.

— Ἡ σελήνη! . . . ἀνέκραξεν ὁ Φράυ.

— Καὶ σήμερον, τριακοστὴν Ἰουνίου! . . . ἐφώνησεν ὁ Κραίγ.

— Ἀνατέλλει τὸ μεσονύκτιον.

— Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀσφάλειά σας δὲν ἀνενοώθη..

— Δὲν εἰσθε πλέον πελάτης τῆς Ἐκατο-
τούτιδος.

— Καλὴν νύκτα σας, κύριε Κιν-Φό! εἶπεν ὁ Κραίγ!

— Κύριε Κιν-Φό, καλὴν νύκτα σας! εἶπεν ὁ Φράυ.

Καὶ οἱ δύο πράκτορες, ἐπιστρέφοντες τὰς καμήλους των, ἠφανίσθησαν μετὰ μικρὸν, καταλείποντες ἐνεὸν τὸν πελάτην των.

Μόλις δὲ εἶχε παύσει ἀκουόμενον τὸ βῆμα τῶν καμήλων των, καὶ ἐμὰς ἀνθρώπων ἀγομένων ὑπὸ τοῦ ὀδηγοῦ, ἐρρίφθη κατὰ τοῦ Κιν-Φό, ὅστις μάτην προσεπάθησε ν' ἀντιστῆ, καὶ τοῦ Σούν, ὅστις μάτην ἀπεπειράθη νὰ φύγῃ.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ κύριος καὶ ὁ ὑπρέτης παρεσύρθησαν εἰς ἰσότητάς τι δῶμα ἐρήμου προμαχῶνος τοῦ Μεγάλου Τείχους, οὗτινος ἡ θύρα ἐκλείσθη ἀμέσως ὀπισθέν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Οὗτινος μαντεύει πιθανῶς ὁ ἀναγνώστης τὸ περιεχόμενον καὶ τὸ τέλος.

Τὸ Μέγα Τεῖχος, οἰκοδομηθὲν κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Τίσι-Χι-Χουάγγ-Τί, ὁμοιάζει πρὸς ἀπέραντον κινεζικὸν ἀλεξήνεμον καὶ ἐκτείνεται ἐπὶ τετρακοσίας λεύγας, ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Λαό-Τόγγ μέχρι τοῦ Κάν-Σού, ὅπου μεταπίπτει εἰς τεῖχος ἀπλοῦν. Ἀποτελεῖ δὲ μακρὰν καὶ ἀδιάκοπον σειρὰν διπλῶν ὀχυρωμάτων, προασπιζομένων διὰ πύργων καὶ προμαχῶνων, οὓς ὅμως οὔτε φύλαξ φρουρεῖ οὔτε τηλεβόλα φυλάττουσι.

Ἰπὸ τὴν ὀροσθύραν ἑνὸς τῶν ἐρήμων ἐκείνων προμαχῶνων διέβησαν ὁ Κιν-Φό καὶ ὁ Σούν τὴν ἐπαύριον πρωτὰν, συνοδευόμενοι ὑπὸ δωδεκάδος ἀνδρῶν, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἦσαν βεβαίως ἢ ὀπαδοὶ τοῦ Λαό-Σέν.

Ὁ ὀδηγὸς εἶχε γείνει ἄφαντος, ἀλλ' ὁ Κιν-Φό οὐδεμίαν πλέον διετήρει ἀμφιβολίαν, ὅτι εἶχεν ἐμπέσει εἰς παγίδα ὑπ' ἐκείνου στηθεῖσαν, καὶ ὅτι ὁ προδότης εἶχεν ἐνεργήσει κατὰ διαταγὰς τοῦ Τάϊ-Πίγγ. Ἄλλως δὲ ἐβεβαιώθη περὶ τούτου ἐντελῶς, ἀφοῦ ἠρώτησεν ἕνα τῶν ἐκ τῆς συνοδείας.

— Μὲ ὀδηγεῖτε βεβαίαια, εἶπεν, εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ ἀρχηγοῦ σας Λαό-Σέν;

— Θὰ φθάσωμεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας, ἀπάντησεν ἐκεῖνος.

Διαβάσα τὸ μέγα τεῖχος ἡ μικρὰ συνοδεία,

ἐτράπη οὐχὶ τὴν εἰς Μογγολίαν ἀγαῶσαν λεωφόρον, ἀλλὰ τραχείας καὶ ἀποτόμους ἀτραπούς, εἰσχωρούσας δεξιᾶ εἰς τὸ ὄρεινόν μέρος τῆς ἐπαρχίας. Μετὰ μίαν δὲ καὶ ἡμίσειαν ὥραν φύλακες καὶ αἰχμαλῶτοι ἐφθάνον ἐνώπιον παλαιῶν τινος οἰκοδομημάτων, ἠρειπιωμένου κατὰ τὸ ἡμισυ, ὅπερ ἦτο ἀρχαῖον βουδικὸν μοναστήριον.

Ἐν αὐτῷ διέμενον ὁ Λαό-Σέν, ὡς ἐρευνήσας ἔμαθεν ὁ Κιν-Φό.

— Θέλω νὰ τὸν ἴδω ἀμέσως, εἶπε.

— Ἀμέσως! ἀπάντησεν ὁ ἀρχηγός.

Ὁ Κιν-Φό καὶ ὁ Σούν εἰσῆλθον εἰς εὐρύν τινα πρόδομον, ἀφοῦ πρῶτον ἀφωπλίσθησαν, εὐρον δ' ἐν αὐτῷ εἰκοσάδα περίπου ἀνδρῶν ἐνόπλων καὶ ἀγρίων τὴν ὄψιν, ὧν τὸ ἐξωτερικὸν περίστατο γραφικώτατον ὑπὸ τὰς ληστρικὰς αὐτῶν ἐνδυμασίας.

Ὁ Κιν-Φό διήλθεν ἀπτόητος ἐν μέσῳ τοῦ διπλοῦ στοίχου τῶν ἐκατέρωθεν παραταχθέντων Τάϊ-Πίγγ, ὁ δὲ Σούν τὸν παρηκολούθησεν ὠθούμενος βιαίως ἀπὸ τῶν ὤμων.

Κατέβησαν οὕτω κλίμακα, ἧς αἱ βαθμίδες εἰσέδουν εἰς τὰ βῆλα τοῦ ὄρους, καὶ διαλθόντες διάδρομον γενόν, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν δάδων ἄς ἐκράτουν οἱ συνοδοὶ των, ἐφθασαν εἰς μέσον εὐρείας αἰθούσης, ἧς ἡ προδότης ἦτο κρύπτη. Ἡ αἰθούσα ἐκείνη, ἧς οἱ βαρεῖς θόλοι ἐστηρίζοντο ἐπὶ στύλων ὀγκωδῶν, κοσμουμένων δι' ὄλων τῶν γλυπτῶν τεράτων τῆς κινεζικῆς μυθολογίας, ἦτο πλήρης ἀνθρώπων μέχρι τῶν βαθυτάτων αὐτῆς μυχῶν.

Ἦτο συνηγμένη ἐκεῖ ἅπανα τῶν Τάϊ-Πίγγ ἡ συμμορία, ὑπόκωφος δ' αὐτῆς ψιθυρισμὸς ὑπεδέχθη τοὺς νεήλιδας.

Εἰς τὸ βάθος τῆς κρύπτῃς, ἐπὶ εὐρείας λιθίνης ἐξέδρας, ὑψηλὸς ἀνὴρ ἴστατο ὄρθιος. Ἐφαίνετο προεδρεύων μυστηριώδους τινὸς δικαστηρίου, τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρες τῶν ὀπαδῶν του παρεστάτων αὐτῷ δίκην παρέδρων.

Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐνευσεν τότε, τὸ πλῆθος ἠναίχθη, καὶ διέβησαν οἱ δύο αἰχμαλῶτοι.

— Ὁ Λαό-Σέν! εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἀπλῶς ὁ ἀρχηγὸς τῶν φρουρῶν, δεικνύων τὸν ἐν τῷ μέσῳ ἰστάμενον ὄρθιον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας.

Ὁ Κιν-Φό προσέβη ἐν βῆμα, κ' ἐπιλαμβανόμενος εὐθὺς τῆς ὑποθέσεως, εἶπε:

— Λαό-Σέν, ἔχεις ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβες ἀπὸ τῶν παλαιῶν σύντροφῶν σου Βάγγ. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ δὲν ἔχει πλέον σκοπὸν, κ' ἐρχομαι νὰ σοῦ τὴν ζητήσω ὀπίσω.

Οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀπάντησεν ὁ Τάϊ Πίγγ.

— Τί θέλεις διὰ νὰ μοῦ τὴν δώσῃς; ἠρώτησεν καὶ πάλιν ὁ Κιν-Φό.

Ἄλλὰ καὶ πάλιν εἰς μάτην ἀνέμεινεν ἀπάντησιν.

— Λαό-Σέν, ὑπέλαθε, θὰ σοῦ δώσω, δι' ὅποιον τραπεζίτην θέλῃς, ἐπιταγὴν ἢ ὁποῖα θὰ

πληρωθῇ ἐντελῶς, χωρὶς νὰ διατρέξῃ οἰονδήποτε κίνδυνον ὁ ἀνθρώπος, τὸν ὅποιον θὰ στείλῃς νὰ παραλάβῃ τὰ χρήματα.

Ὁ Τάϊ-Πίγγ εἰώπα πάντοτε, καὶ ὁ Κιν-Φό ἐξηκολούθησε.

— Ποῖαν ποσότητα θέλεις; Σοῦ προσφέρω πέντε χιλιάδας ταῖλ! ¹

Οὐδεμίαν ἀπάντησιν.

— Δέκα χιλιάδας;

Ὁ Λαό-Σέν καὶ οἱ ἑταῖροί του ἔμενον βωβοὶ καὶ ἀκίνητοι.

— Δὲν μ' ἀκούεις; ἐφώνησε τότε ἀγανακτῶν ὁ Κιν-Φό.

Ὁ Λαό-Σέν κατεδέχθη ἀπλῶς νὰ σείσῃ τὴν κεφαλὴν του, ἐμφαίνων ὅτι ἐννοεῖ κάλλιστα.

— Εἴκοσι χιλιάδας! τριάντα χιλιάδας ταῖλ! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό. Σοῦ διπλασιάζω . . . σοῦ τριπλασιάζω ὅ,τι θὰ ἐλάμβανες ἀπὸ τὴν Ἐκατοτούτιδα ἂν ἀπέθνησκα. Λέγε! Δὲν σὲ ἀρκεῖ;

Ὁ Κιν-Φό, ὃν ἡ αἰγὴ ἐκείνη παρόργιζεν, ἐπλησίασε πρὸς τὴν ἄφωνον ὀμάδα, καὶ σταυρῶν τὰς χεῖρας εἶπε:

— Ποῖαν τιμὴν λοιπὸν θέλεις, διὰ νὰ μοῦ πωλήσῃς αὐτὸ τὸ γράμμα;

— Καμμίαν τιμὴν, ἀπάντησε τέλος ὁ Τάϊ-Πίγγ. Προσέβηλας τὸν Βούδαν, διότι περιεφρόνησες τὴν ζωὴν τὴν ὁποίαν σοῦ ἔδωκε, καὶ ὁ Βούδας θέλει ἐκδικηθῆναι. Ἐνώπιον τοῦ θανάτου θὰ γνωρίσῃς τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἅτινα οὐδεμίαν ἐπέτρεπον ἐνστάσιν, ἐνευσεν ὁ Λαό-Σέν ὁ δὲ Κιν-Φό ἀρπαγῆς, πρὶν ἢ κἀν διανοηθῇ ἀντίστασιν οἰανδήποτε, ἐδέθη, ἀπήχη, καὶ ἐκλείσθη μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐντὸς κλωβίου κατακλείστου, ὁμοίου πρὸς φορεῖον.

Τ' αὐτὰ ὑπέστη, μ' ὄλας του τὰς φωνὰς καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν.

— Ὁ ἀποθάνω! διελογίσθη ὁ Κιν-Φό. Ἐστω! ὁ περιφρονήσας τὴν ζωὴν ἀξίζει ν' ἀποθάνῃ.

Ὁ θάνατός του ἐν τούτοις, ὃν περιέμενε, δὲν ἦτο τοσοῦτον προσεχῆς, ὅσον ἐφαντάζετο. Ὁποίας ἄρᾳ γὰρ βασάνους τῷ ἐπεφύλαττεν ὁ ὤμος ἐκεῖνος Τάϊ-Πίγγ;

Ἦραι πολλὰ παρήλθον. Ὁ Κιν-Φό ἠσθάνθη, ὅτι ὁ κλωβός του ἀνηγείρετο κ' ἐτίθετο ἐπὶ ὑπόζυγιον. Ἐνόησε δὲ ἐκ τοῦ κρότου τῶν ἀλόγων, ἐκ τοῦ κλονισμοῦ τοῦ κλωβίου καὶ τῆς κλαγγῆς τῶν ὀπλων τῶν συνοδῶν του, ὅτι ἐφέρετο μακρὰν. Ποῦ ὅμως; Ἀδύνατον τοῦ ἦτο νὰ μαντεύσῃ.

Μετὰ ἐπὶ τὰ ἢ οἰκτῶ ὥρας ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς του, ὁ Κιν-Φό ἠσθάνθη, ὅτι τὸ φορεῖον ἴστατο, ὅτι ὁ κλωβός του μετετοπίζετο διὰ χειρῶν ἀνθρώπων, καὶ μετ' ὀλίγον κινήσας τῆς ἡρεμωτέρας διεδέχθη τοὺς κλονισμοὺς τῆς διὰ ξηρᾶς ὁδοπορίας.

1. Ἡερίπου εἴς χιλιάδας φράγκων.

— Εἶμαι εἰς πλοῖον φαίνεται! διελογίσθη. Κ' ἐβεβαιώθη ἀληθῶς μετὰ μικρὸν ἐκ τοῦ ἤχου τῆς ἑλικὸς καὶ τῶν διατοιχημάτων τοῦ σκάφους, ὅτι εὕρισκετο ἐπὶ ἀτμοκινήτου.

— Θὰ μὲ πνίξουν! διελογίσθη. Ἐστω! Δὲν θὰ μὲ βασανίσουν τοῦλάχιστον. Εὐχαριστῶ Λαό-Σέν.

Οὕτω παρήλθον ἐτι τεσσαρακονταοκτὼ ὥραι, καθ' ἃς δις τῆς ἡμέρας εἰσῆγετο εἰς τὸν κλωβὸν τοῦ δεσμώτου ὀλίγη τροφή δι' ἀφανοὺς χεῖρας.

Τέλος μετὰ χρονικὸν διάστημα ἀόριστον ἡ κίνησις τῆς ἑλικὸς ἐπαυσεν ἀκουομένη, τὸ πλοῖον, ὅπερ ἔφερε τὴν φυλακὴν τοῦ Κιν-Φό, ἐστάθη, καὶ ἠσθάνθη οὕτως τὸν κλωβὸν αὐτοῦ μετατοπιζόμενον καὶ πάλιν.

Δὲν ὑπῆρχε πλέον δισταγμός. Ἡ ἐσχάτη ὥρα τοῦ αἰχμαλώτου ἐπλησίαζε, καὶ ὁ Κιν-Φό ἔπρεπε πλέον νὰ ζητήσῃ συγχώρησιν δι' ὅσα ἐπὶ ζωῆς του ἔσφαλε!

Ὀλίγα ἐτι παρήλθον λεπτά. . . χρόνοι, αἰῶνες διὰ τὸν Κιν-Φό!

Πρὸς μεγίστην του ὁμως ἐκπληξιν, ἠσθάνθη οὕτως ὅτι τὸ κλωβίον του ἀπετίθετο καὶ πάλιν ἐπὶ στερεᾶς γῆς.

Πάραυτα δὲ ἠνοιχθῆ ἡ φυλακὴ του, χεῖρες ὀρμητικαὶ τὸν ἀνῆρπασαν, ἐδέθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ του, καὶ ἠσθάνθη ὅτι ἔσυρον αὐτὸν ἔξω. Ἐβάδισε κατ' ἀνάγκην ὀλίγα βήματα, εἶτα δὲ οἱ φρουροὶ του ὑπεχρέωσαν αὐτὸν νὰ σταθῇ.

— Ἄν πρόκειται τέλος πάντων ν' ἀποθάνω, ἀνέκραξε, δὲν σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ χαρίσῃτε ζωὴν, τὴν ὁποίαν ἀφῆκα νὰ παρέλθῃ ἄχρηστος, ἀλλὰ κάμετέ μου τοῦλάχιστον τὴν χάριν ν' ἀποθάνω ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, ὡς ἀνθρώπος ὅστις δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον!

— Ἐστω! εἶπε φωνὴ σοβαρά. Ἄς γείνη ὡς ἐπιθυμεῖ ὁ κατάδικος.

Ἀφῆρη αἰφνης τότε τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς του δέμα, καὶ ὁ Κιν-Φό ἐρρίψεν ἀπληστον βλέμμα περὶ ἑαυτὸν.

Ἦναιρέετο ἄρᾳ γὰρ;

Πολυτελῆς τράπεζα ἦτο ἐστρωμένη ἐνώπιόν του, καὶ πέντε μειδιῶντες συνδαιτυμόνας ἐφαίνοντο ἀναμένοντες αὐτὸν, ἵνα ἀρχίσωσι τὸ δεῖπνόν των. Δύο δὲ θέσεις κεναὶ ἐφαίνοντο ἀναμένουσαι ἀπόντας ὁμοτραπέζους.

— Σεῖς, φίλοι μου! σεῖς, ἀγαπητοὶ μου φίλοι! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό μετ' ἀνεκφράστου συγκινήσεως.

Δὲν ἠπατάτο δ' ἀληθῶς! Πέριξ αὐτοῦ ἦσαν ὁ Βάγγ, ὁ φιλόσοφος Βάγγ, ὁ Γιν-Πάγγ, ὁ Χουάλ, ὁ Πάο-Σέν, ὁ Τίμ, οἱ ἐκ Καντῶνος φίλοι του, οἱ παλαιοὶ του συνδαιτυμόνες ἐπὶ τοῦ πλωτοῦ κήπου, οἱ μάρτυρες τῶν ἀποχαιρετισμῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄγαμον βίον.

Ὁ Κιν-Φό δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του!

Ἦτο εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ ἐν Σάγγ-Χαί μεγάρου του.

— Ἄν ἦσαι σύ, ἀνεφώνησεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Βάγγ, ἂν ἦσαι σύ καὶ ὄχι ἡ σκιά σου, ἐμίλησέ μου . . .

— Ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι, ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος, ὅστις ἀνέλαβον τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν μ' ἐπεφόρτισες, διὰ νὰ μὴ τὴν ἀναλάβῃ ἄλλος, καὶ ὅστις ἔμαθον πρὸ σοῦ, ὅτι δὲν εἶχες πτωχύνει καὶ ἄξευρα ὅτι θὰ ἤρχετο στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπεθύμεις νὰ ζήσης. Ὁ παλαιός μου σύντροφος Λάο-Σέν, ὅστις ὑπετάχθη πλέον καὶ θὰ ζήσῃ ὡς ἡσυχος πολίτης τοῦ Κράτους, μ' ἐβοήθησε νὰ σὲ διδάξω διὰ τοῦ θεάματος τοῦ θανάτου ποία εἶνε ἡ ἀξία τῆς ζωῆς. Μὲ συγχωρεῖς ἂν τὸ μάθημα ὑπῆρξε κάπως σκληρόν;

Ὁ Κιν-Φὸ ἐνηγκαλιζέτο κ' ἐθλίβεν ἐπὶ τοῦ στήθους του τὸν Βάγγ.

— Πτωχέ μου Βάγγ! ἔλεγε, μήπως καὶ σὺ ὀλίγα ὑπέφερες; Ὅταν ἐνθυμούμαι τὸ ἀκούσιόν σου λουτρὸν ὑπὸ τὴν γέφυραν τοῦ Παλικάο.

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν τὸ ἐφοβήθην. Ἦμην κἀθιδρος καὶ τὸ ὕδωρ ἦτο ψυχρότατον.

Ἀποσπασθεῖς τῶν ἐναγκαλισμῶν τοῦ Βάγγ, ὁ Κιν-Φὸ ἔσφιγγε τὰς χεῖρας τῶν φίλων του, λέγων·

— Καλλίτερα, καλλίτερα τοιουτοτρόπως!

Ἦμην τρελλός ἕως τότε!

— Καὶ ἡμπορεῖς νὰ γείνης πάλιν φρόνιμος! ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος.

— Θὰ προσπαθῆσω, εἶπεν ὁ Κιν-Φὸ, καὶ διὰ ν' ἀρχίσω, πρέπει ἐν πρώτοις νὰ τακτοποιήσω τὰς ὑποθέσεις μου. Δὲν μὲ λέγεις τί ἀπέγεινε τὸ κατηραμένον ἐκεῖνο γράμμα, τὸ ὁποῖον σοῦ ἔδωκα; Πολὺ ἐπεθύμουν νὰ τὸ ἀνακτῆσω, διὰ νὰ μὴ χαθῇ καὶ πέσῃ, τίς οἶδεν εἰς τίνος χεῖρας.

— Τὸν ἀκούετε, φίλοι μου; ἀνέκραζεν ὁ Βάγγ γελῶν. Ἀναντιρρήτως ὁ Κιν-Φὸ ἐφρονίμυσε.

— Ἀλλὰ τὸ γράμμα μου τέλος πάντων . . . ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φὸ. Ὁμολογῶ μὲ ἐντροπὴν μου ὅτι δὲν θὰ ἤσυχάσω, πρὶν τὸ καύσω καὶ σκορπίσω τὴν στάκην του εἰς τὸν ἀέρα.

— Μὲ τὰ σωστά σου λοιπὸν τὸ θέλεις; ἠρώτησεν ὁ Βάγγ.

— Ἐννοεῖται. Μὴ τυχὸν ἔχεις σκοπὸν νὰ τὸ κρατήσῃς ὡς ἀσφάλειαν ἐναντίον ἐνδεχομένης ὑποτροπῆς τῆς ἀνοησίας μου;

— Ὁχι.

— Αἶ, λοιπὸν;

— Αἶ, λοιπὸν, ἀγαπητέ μου μαθητά, ἐν καὶ μόνον μικρὸν ἐμπόδιον ὑπάρχει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας σου, καὶ τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ δὲν προέρχεται δυστυχῶς ἀπ' ἐμέ. Οὔτε ὁ Λάο-Σέν οὔτ' ἐγὼ ἔχομεν πλέον τὴν ἐπιστολήν σου.

— Δὲν τὴν ἔχετε πλέον;

— Ὁχι.

— Τὴν κατεστρέψατε;

— Ὁχι, δυστυχῶς, ὄχι!

— Μὴ τυχὸν εἶχατε τὴν ἀνοησίαν νὰ τὴν ἐμπιστευθῆτε εἰς ἄλλας χεῖρας;

— Ναί.

— Εἰς ποῖον; εἰς ποῖον; ἐφώνησε μόλις ἀναπνέων ὁ Κιν-Φὸ. Εἰς ποῖον;

Τὴν στιγμήν ἐκεῖνην ἡ χαρίεσσα Λέ-Οῦ, ἥτις εἶχε μείνει τέως κεκρυμμένη ὀπισθεν ἀλεξηνέμου, ἀκούουσα πάντα τὰ γινόμενα, ἐνεφανίσθη ἀφῆνης, κρατοῦσα τὴν περίφημον ἐπιστολήν καὶ σείουσα αὐτὴν ἀπειλητικῶς διὰ τῶν λεπτοφυῶν τῆς δακτύλων.

Ὁ Κιν-Φὸ ἠνοῖξε τὰς ἀγκάλας του.

— Ὁχι ἀκόμη! τῷ εἶπεν ἡ ἔρασμα γυνή. Ὁλίγην ὑπομονήν, παρακαλῶ. Εἶνε ἰδική σου αὐτὴ ἡ ἐπιστολή;

— Καὶ τίνος ἄλλου;

— Τότε λοιπὸν πρὸ παντός, καὶ σὲ τὴν, κατὰστρέψέ τὴν, ἐξαφάνισέ τὴν, ὡς ἐξέφρασε πρὸ μικροῦ τὴν ἐπιθυμίαν. Ἄς ἐξαφανισθῇ μαζὺ τῆς ὁ Κιν-Φὸ ὅστις τὴν ἔγραψε.

— Ἔστο, εἶπεν ὁ Κιν-Φὸ, πλησιάζων εἰς τὸ φῶς τὸν ἐλαφρὸν χάρτην. Τώρα ὅμως, ἀγαπητή μου καρδιά, δός τὴν ἀδειαν εἰς τὸν σύζυγόν σου νὰ ἐναγκαλισθῇ τρυφερά τὴν γυναῖκά του καὶ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ προεδρεύσῃ τὸ εὐτυχές αὐτὸ συμπόσιον. Ἐχω πολλὴν ὄρεξιν νὰ τὸ τιμῶσω.

— Καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον! ἐφώνησαν οἱ πέντε δαιτυμόνες. Ἡ εὐχαρίστησις ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἤρχετο ἡ αὐτοκρατορικὴ ἀπαγόρευσις, καὶ ἐτελεῖτο ὁ γάμος.

Πρέπει νὰ υπάγῃ τις εἰς τὴν Κίνα, διὰ νὰ ἴδῃ, ὁποῖαν εὐτυχίαν ἀπῆλυσαν ἐν τῷ βίῳ των.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΥΣ

Δὲν εἶνε εὐκολὸν ν' ἀπαντήσῃ τις θετικῶς καὶ ὀρισμένως εἰς τὴν ἐπιστολήν, ἣν μοι ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοι ἀπευθύνητε ζητοῦντες τὴν συμβουλήν μου. Ἡ συμβουλή αὕτη, διὰ νὰ ἦνε ἀποδοχῆς τινος ἀξία, πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ δεδομένων, καὶ τὰ δεδομένα ταῦτα, ἐν τῇ περιπτώσει περὶ ἧς πρόκειται, εἶνε τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ διαθέσῃ. Πλὴν δὲ τῶν μέσων πρέπει τις καὶ ἄλλα σχετικὰ πράγματα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ δυνηθῇ ἐν γνώσει καὶ ἐν συνειδήσει νὰ δώσῃ τὰς συμβουλὰς, τὰς ὁποίας μὲ τὴν φιλοφροσύνην μοι ζητεῖτε. Τὰ σχετικὰ δὲ ταῦτα πράγματα εἶνε ἡ πόλις, ἐν ἣ τὴν διατρέβει, καὶ εἶνε τοῦτο σπουδαιότατον, διότι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, τὰ ἐξοδα τοῦ βίου δὲν εἶνε παντοῦ τὰ αὐτὰ, καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις, ἣν κατέχει, ἥτις θέσις βαρύνει ἐπίσης ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν πλάσιγγα, διότι ἡ περιουσία εἶνε τι ὄχι ἀπόλυτον, ἀλλὰ σχετικὸν πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἐκάστου. Δὲν ζῆ τις ὁμοίως ἐν Ἀθήναις ὅπως ἐν Σπάρτῃ, οὐδὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἔχει ὁ ἀ-

ρεοπαγίτης πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην· εἶνε ὡς ἐκ τούτου πολὺ διάφορον πρᾶγμα τριακοντακισχίλια δραχμαὶ ἐν Σπάρτῃ καὶ τριακοντακισχίλια ἐν Ἀθήναις, καὶ ἡ περιουσία, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῇ πλοῦτος διὰ τὸν εἰρηνοδίκην, εἶνε πενία δι' ἕνα ἀνώτατον τοῦ κράτους λειτουργόν. Ταῦτα πάντα εἶνε πράγματα κοινὰ καὶ πάγκοινα καὶ πᾶ γράφω μόνον διότι εἰς αὐτὰ μὲ ἄγει ἡ φορὰ τοῦ λόγου ἢ μᾶλλον τῆς ἐπιστολῆς μου. Ἡ λέξις λοιπὸν ἀνέτως, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεσθε, φιλικῶς μοι Κύριε καὶ φιλιτάτη Κυρία, εἶνε λίαν ἐλαστικὴ καὶ σχετικὴ καὶ οὐδὲν ἀπόλυτον, ὡς εὐκόλως ἐννοεῖτε, ἐμφαίνει.

Καὶ πρῶτον μὲν, συγχωρήσατέ μου τὴν ἀδιακρισίαν, ἡ ἐπιστολή σας οὐδεμίαν μοι δίδει νῆξιν περὶ τῆς περιουσίας σας, περὶ τῶν πόρων σας, οὔτε περὶ τοῦ ἀνὸ βίος εἶνε εὐθυνός, ὡς λέγομεν, ἢ ἀκριβὸς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ διατρέβετε. Ἐξ ἀνάγκης λοιπὸν θὰ περιορισθῶ εἰς γενικότητα. Ἄν ὑποθεθῇ ὅτι εἶνε πολυέξοδος ὁ βίος εἰς τὸν τόπον σας καὶ ὅτι τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτετε, δὲν εἶνε ἱκανὰ εἰς τὸ νὰ παρέχωσι βίον, κατὰ τὴν ἀληθῆ τῆς λέξεως σημασίαν, ὅπως ἐγὼ τοῦλάχιστον τὴν ἐννοῶ, ἀνετον, ἐπιτρέψατέ μοι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ δώσω εἰς τὴν Κυρίαν τὴν συμβουλήν νὰ μὴ ἀπουσιάζῃ συγχὰ τῆς οἰκίας τῆς, διὰ νὰ ἔχῃ ὅσον τὸ δυνάτον πλείοτερον χρόνον διαθέσιμον πρὸς ἐργασίαν, καὶ νὰ προσπαθῇ εἰ δυνατόν νὰ βράπτῃ μόνον πάντα τὰ ἐνδύματά τῆς. Προβαίνων δὲ καὶ περαιτέρω, καθ' ἣν ἠθελήσατε νὰ μοι δώσατε ἐλευθερίαν, νομίζω ὅτι ἡ Κυρία ὡς καλὴ οἰκοδόμοισα πρέπει νὰ ἀγοράζῃ καθ' ἑκάστην ὥραν τοῦ ἔτους ἐν καὶ μόνον φόρεμα, οὔτω δὲ θὰ ἔχῃ πάντοτε ἐν μὲν καλόν, τὸ νέον, ἐν δὲ δεύτερον, τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Πλὴν δὲ τούτου καλὸν φρονῶ εἶνε νὰ καταστρώνηται καθ' ἑβδομάδα κατάλογος τῶν φαγητῶν ἐκάστης ἡμέρας, εἰς τρόπον ὅστε τὸ μὲν πρόγευμα νὰ εἶνε λιτώτερον τοῦ γεύματος, τὸ δὲ γεῦμα λιτὸν καὶ τοιοῦτον, ὅστε νὰ συμπίπτῃ ἐν δαπανηρότερον φαγητὸν πρὸς ἐν εὐωότερον καὶ οὔτω νὰ ἀντισταθμίζωνται τὰ ἐξοδα. Ἐννοεῖται δ' ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος θὰ ποικίλλῃ ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους.

Ποτὲ νὰ μὴ θυσιάζητε εἰς τὴν ἐπίδειξιν τὴν οὐσίαν καὶ τὴν πραγματικότητα, τοῦτο νὰ τὸ ἔχητε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἡ οἰκογένεια πρέπει πρὸ παντός ἄλλου νὰ ἔχῃ τροφήν ὑγιεινὴν καὶ τὴν δέουσαν ἐνδυμασίαν, ἃς λείπουν αἱ ἐπίδειξεις. Νὰ ἀποφεύγητε παντὶ τρόπῳ τὸ πρὸς τὸ θεαθῆναι, ὅπερ πρὸς μεγάλην ἡμῶν κοινωνικὴν δυστυχίαν κατήντησε τὸ κατηραμένον νὰ ἦνε ἀμαρτία κατ' ἐξοχὴν ἑλληνική. Τὸ νὰ νῆστεύῃ οἰκογένεια ὅλην μὴδὲ τῶν ταλαιπώρων ὑπερτῶν ἐξαιρουμένων διὰ νὰ ἐπιδεικνύῃ τὰ μεταξωτά τῆς φορέματα ἢ οἰκοδόμοισα, εἶνε

φοβερόν καὶ ἀποτρόπαιον, καὶ ὅμως γίνεται καὶ τὸ βλέπομεν καθ' ἑκάστην. Τὸ φόρεμα ἐκεῖνο τὸ μεταξωτὸν ἀντιπροσωπεύει ἴσως τὸν ἀφαιρηθέντα ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν τέκνων, ἀντιπροσωπεύει τὸν ἄκρον ἐγωῖσμόν συνάμα δὲ καὶ τὴν ἄκραν ματαιότητα!

Ἐτυχέ ποτε νὰ ἴδῃτε τέρας μὲ κεφαλὴν ἐκτάκτου μεγέθους; Παρατηρήσατε πῶς ἡ υπερτροφικὴ ἐκεῖνη κεφαλὴ λαμβάνει διαστάσεις εὐρείας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ λοιποῦ σώματος, ὅπερ σύρει κατεσκληρὸς καὶ ἀναμικτὸν τὴν κακοδαίμονα ὑπαρξίν του δυστυχῆς καὶ ταλαιπωρούμενον; Τοιοῦτόν τι συμβαίνει καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας ἐκεῖνας, ἐν αἷς τὸ πᾶν ἀπορροφᾷ πρὸς ἀνόητον καὶ κούφην ἐπίδειξιν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ. Καὶ δύναται μὲν τις ἴσως νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἰδιότροπον ἀνοησίαν τοῦ ἀγάμου ἐκεῖνου, ὅστις τρέφεται ἐπὶ ἐβδομάδα ὅλην δι' ἄρτου καὶ τυροῦ, ἵνα ἐξοικονομῶν ἀπὸ τῆς τροφῆς τὰ χρήματά του ἐξοδεύῃ αὐτὰ πρὸς οἰκονομῆται ἐπίδεικτικὴν ματαιότητα, ἀλλ' εἶνε ἐγκλημα ἂν τοιοῦτόν τι πράττῃ πατὴρ ἢ μήτηρ οἰκογενεῖας.

Ποτὲ νὰ μὴ ἐντρέπεσθε τὴν οἰκονομίαν. Ἐκεῖνος μόνος ἐρυθριᾷ ἀποκαλούμενος οἰκονόμος, ὅστις δὲν εἰξεύρει τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος τοῦ ἐντίμως προσκτωμένου, ὅστις ἐπομένως δὲν ἠξεύρει τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας καὶ δὲν ἐδοκίμασεν ἐν τῷ βίῳ του τὰς στερήσεις ἐκεῖνας, αἵτινες εἶνε τίτλος εὐγενείας διὰ τὸν ἐργατικὸν καὶ τίμιον ἄνθρωπον.

Τὴν γλισχρότητα ὅμως καὶ τὴν φιλαργυρίαν νὰ τὴν ἀποφεύγητε. Εἶνε πάθος ἡ φιλαργυρία καὶ πάθος μάλιστα, ὅπερ διαταράττει τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην καὶ προῖοισης τῆς ἡλικίας λαμβάνει φοβεράς διαστάσεις. Ἐπάναγκες δὲ καθίσταται καλῶς νὰ διακρίνωμεν τὴν φιλαργυρίαν ἀπὸ τῆς εὐλογητῆς οἰκονομίας, διότι ὑπὸ τῆς ἀρετῆς ταύτης τὸ πρόσχημα καλύπτει συχνάκις τὸ μισαρὸν τοῦ ἐλάττωμα ὁ φιλάργυρος.

Ἡ οἰκονομία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ῥυθμίζῃ τις τὰς δαπάνας του συμφώνως πρὸς τὰ ἔσοδά του ἀφίνων πάντοτε καὶ περισσευμά τι κατὰ μέρος διὰ πᾶν ἐν τῷ βίῳ ἐνδεχόμενον. Ἡ οἰκονομία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀναπληρῶν τις διὰ τῆς ἐργασίας, τοῦ τακτικοῦ βίου καὶ τῆς λιτότητος τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πόρων του, εἰς τὸ νὰ υποβάλλῃ τις τέλος ἑαυτὸν, ἂν ἦνε ἀνάγκη, εἰς στερήσεις, ἵνα μὴ ὑποφέρωσιν οἱ περὶ ἑαυτὸν. Φιλαργυρία δὲ εἶνε τὸ νὰ πράττῃ τις εὐπορῶν ὅ,τι θὰ ἐπραττεν ἂν ἦτο πέννης, τὸ νὰ στερῆται χωρὶς οὐδὲν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἔσοδά του, νὰ στερῆται δὲ ὄχι μόνον αὐτός, ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλλῃ στερήσεις παντοίας καὶ εἰς τοὺς οἰκείους του, νὰ ταλαιπωρῇ αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς κατατρώχῃ ἀνευ λόγου καὶ ἀνευ αἰτίας χάριν μόνον τοῦ εἰδώλου, τοῦ χρήματος, ὅπερ οὔτως οὐδεμίαν πλέον ἔχει ἀξίαν καὶ εἰς οὐδὲν

ώφελει. Ὁ φιλάργυρος καὶ ὅταν ἔχη τὰ μέσα οὐδέποτε δαπανᾷ πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, δι' ἧν καὶ αὐτὸς ἠθελεν ἀναπτύξει τὴν διάνοιάν του καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἠθελον μορφωθῆ, ὁ φιλάργυρος προτιμᾷ νὰ μὴ ἴδῃ ποτέ του θέατρον, νὰ μὴ ἀκούσῃ ποτέ μουσικὴν διὰ νὰ μὴ ἐξοδεύσῃ. Κλείει τὸν οἶκόν του, οὐδένα δέχεται, οὐδένα προσκαλεῖ, μένει ἔρημος καὶ ἄνευ φίλων καὶ καθίσταται ἄξιος τῶν οἰκτιρισμῶν παντὸς ἀνθρώπου σωφρονούντος.

Οὐσιωδέστατον εἶνε διὰ μίαν οἰκογένειαν τῆς μέσης τάξεως νὰ μὴ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν τί κάμουν οἱ ἄλλοι, οἵτινες ἄλλοι εἶνε πάντοτε οἱ πλουσιώτεροι, ἄλλα νὰ ρυθμίζῃ καθ' ἑαυτὴν τὰ τοῦ βίου. Ὑπάρχουσι οἰκογένειαι, αἵτινες στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων ἀσπορορροῶν διὰ νὰ ἔχωσι τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δίδωσι τινὰς ἐσπερίδας ἢ τινα γεύματα εἰς φίλους ὅπως ἀδιαφόρους καὶ πᾶν ἄλλο ἢ εἰλικρινεῖς. Σᾶς συμβουλεύω νὰ πράττητε τὸ ἐναντίον, νὰ ἐπιζητήτε δηλαδὴ πᾶσαν οἰκιακὴν εὐζωίαν σύμφωνα πρὸς τὰ μέσα, τὰ ὅποια δύνασθε νὰ διαθέσητε, νὰ ἀποκόπητε δὲ ὡς λίαν βλαβερὰν πᾶσαν οἰανδήποτε περιττὴν δαπάνην. Ἡ ἀγαθὴ οἰκοδόσποινα δύναται μὲν ἐνίοτε νὰ συναθροίξῃ περὶ τὴν οἰκογενειακὴν τράπεζαν τοὺς συγγενεῖς ἢ τοὺς στενοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους χωρὶς νὰ γίνηται πολὺ ἐπαισθητὴ ἢ δαπάνη, ἄλλα πρὸς τοῦτο χρειάζεται ἢ οἰκοδόσποινα νὰ ᾔη ἀξία τοῦ ὀνόματος, νὰ μεριμνᾷ περὶ πάντων, νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ πάντα καὶ ἰδίως, ὅπερ ἀναπόφευκτον, τὰ τοῦ μαγειρείου νὰ μὴ ᾔη ὅπως ξένα πρὸς αὐτήν. Ἀπὸ τῶν τοιούτων δὲ εἰλικρινῶν καὶ ἐγκαρδίων συνεστιάσεων ἄς ἀποσκορακίζηται πᾶσα πολυδάπανος ματαιότης καὶ πολυτέλεια, ἄς λείπῃ ὁ λευκὸς λαίμοδετης τοῦ ὑπέρτου καὶ τὰ ἄλλα καταστρεπτικὰ ἀπομιμήματα ἀνωτέρου κοινωνικοῦ βίου.

Τὸ καλλίτερον καὶ θερμότερον δωμάτιον τοῦ οἴκου σας πρέπει νὰ ᾔη τὸ τοῦ ὕπνου, αἴθουσαν δὲ ὑποδογῆς, ἂν ἀπολύτως θέλητε νὰ ἔχητε τοιαύτην, δύνασθε νὰ καταστήσητε οἰονδήποτε ἄλλο δωμάτιον καὶ μάλιστα ἐκεῖνο, ὅπερ θὰ ἦτο ἄχρηστον πρὸς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἀνάγκας.

Οἰανδήποτε δὲ καὶ ἂν ᾔη ἡ περιουσία σας, ὑπάρχει ἐν εἶδος πολυτελείας, τὸ ὅποιον πᾶσα γυνὴ δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ, ἢ πολυτέλεια δὲ αὐτὴ, ἢ ἐννοῶ, εἶνε ἡ καθαριότης. Τὸ λιτότατον καὶ ταπεινότατον γεῦμα φαίνεται πολυτελέστατον εἰς τὸ εἶδος του, ὅταν ἀπασράπτωσιν ἐκ τῆς λευκότητος τὸ τραπέζομάντηλον καὶ τὰ χειρόμακτρα. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ καθαριότης δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκηται πρὸς ἐπίδειξιν, ἄλλα δι' ἑαυτὴν καὶ καθ' ἑαυτήν, δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ φαίνώμεθα καθαροὶ ἐνώπιον τῶν ξένων, ἄλλα πράγματι νὰ εἴμεθα καθαροί.

Κατὰ δεύτερον λόγον μετὰ τὴν καθαριότητα πρέπει μίαν καλὴν οἰκογένειαν, ὅταν δύναται, νὰ φροντίξῃ πολὺ δι' ἐκεῖνο, ὅπερ οἱ ξένοι λέγουσι *comfortable*, νὰ ἔχη δηλαδὴ ἄφθονον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοικοκυριό, ἐνδύματα, σκεπάσματα, σκευὴ τῆς τραπέζης καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ λαμβάνῃ ἀνάγκην εἰς πᾶσαν τυχούσαν περίστασιν νὰ δανείζηται παρὰ τῶν γειτόνων τὰ χρειώδη. Ἡ τράπεζα ἰδίως πρέπει νὰ ἔχη ὅ,τι χρειάζεται, νὰ ᾔη *καλοβαλμένη*, ὡς λέγομεν, τοῦτο δὲ καθ' ἑκάστην καὶ ὄχι κατὰ ἑορτασίμους μόνον ἡμέρας ἢ ὅταν πρόκηται νὰ παρακαθίσωσι ξένοι.

Καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ δὲ τῶν σκευῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐπιτραπέζιων πρέπει ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης νὰ προσέχῃ. Νὰ μὴ διδῇ χρήματα πρὸς ἀγορὰν πραγμάτων προστύχων καὶ ταχέως καταστρεφόμενων. Τὰ τοιαῦτα σκευὴ τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ ἀγοράζωνται, εἰ δυνατόν, ἀργυρᾷ, διότι τοιοῦτοτρόπως μένει πάντοτε ἡ ἀξία τοῦ πράγματος ἀκατάστρεπτος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ μάλιστα εἰς τὰ μικρότερα καὶ ὀλιγώτερον χρήσιμα σκευὴ πρέπει νὰ προτιμᾶται τὸ ἀλουμίνιον ἢ τι τοιοῦτον μέταλλον διαρκὲς καὶ διατηροῦν ἐσωτερικὴν τινα ἀξίαν.

Τόσα μόνον, ἀγαπητοί μου, ἠδυνήθη σήμερον νὰ σᾶς μεταδώσω, ἀντλῶν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ πολυτίμου ἀληθῶς θησαυροῦ μακρᾶς καὶ πολυχρονίου πείρας ἐν τῷ πλήρει ἀγῶνι τούτῳ βίῳ, ἐν ᾧ ἂν τις δὲν βραδίξῃ τὰ πάντα σταθερίζων καὶ περὶ τῶν πάντων φροντίζων φθάνει χωρὶς νὰ τὸ νοήσῃ εἰς ἓν σημεῖον, ἐκεῖθεν τοῦ ὀποίου ὑψοῦται ἀπειλητικὸν τὸ εἰδεχθὲς φάσμα τῆς οἰκογενειακῆς καταστροφῆς. Ἄν δυνήθῃ δὲ, μὲ ὅλα τὰ γηρατεῖα καὶ τὰς φροντίδας μου, ἴσως μετὰ τινὰ χρόνον συμπληρώσω ὅσα τυχὸν δὲν ἔθιξα ἐπαρκῶς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου ἐπισολῆ.

Ἡ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΛΥΧΝΙΑ ΤΟΥ ΕΔΙΣΩΝ

Πρότινος ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου ἐλάμβανε παρὰ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Φιλαδέλφεια, 28 Δεκεμβρίου.

Διημερεύσας τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν Μενλοπάρκ μετὰ τοῦ κ. Ἐδισων, ἠδυνήθη νὰ ἐξετάσω ἐν ἀνέσει τὴν νέαν αὐτοῦ ἀνακάλυψιν εἶνε θαυμαστὴ ἠλεκτρικὴ λυχνία, ἣτις, φρονῶ, δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν διὰ φωταερίου φωτισμόν. Τὸ δι' αὐτοῦ παραγόμενον φῶς εἶνε εὐθηνότερον ἅμα καὶ προτιμότερον πάντων τῶν ἄλλων, διότι πράγματι εἶνε κανονικότερον καὶ παρᾷ ἐλαχίστην θερμότητα, ὥστε ἐν τῇ χρήσει αὐτοῦ οὐδεὶς κίνδυνος πυρκαϊᾶς ὑπάρχει. Πολλὰ αὐτοῦ συσκευαὶ ἐτέθησαν ἐπίτηδες ἐν μέσῳ εὐφλέκτων ὑλῶν· περὶ τὰς ἐξήκοντα δὲ

λυχνίας ἀνήφθησαν τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου, τὰς ὁποίας εἶδον καινομένας ἐπὶ ἑπτὰ ὥρας ἐγὼ αὐτός. Δύο αὐτῶν ἔμειναν ἀνημμέναι ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, χωρὶς οὐδὲ κατ' ἐλάχισον νὰ βλαφθῇ τὸ ἔχον σχῆμα πετάλου ναστοχάρτου, ὅπερ εὐρίσκειται ἐν τῇ μικρᾷ ὑελίῳ σφαιρᾷ, ἐξ ἧς ἀναθρῶσκει τὸ φῶς.

Τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα δύναται τις νὰ καταβιάσῃ ἢ ἀναβιάσῃ ἐπ' ἀπειρον κατ' ἀρέσειαν, νὰ αὐξήσῃ τὴν ἔντασιν τοῦ φωτός ὥστε νὰ ἰσοδυναμῇ τοῦτο πρὸς τὴν λάμψιν τετρακοσίων κηρίων, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ γείνη ἀνάγκη ἀλλαγῆς τοῦ ναστοχάρτου· ἐνὶ λόγῳ ἢ ἐφευρέσεις αὐτὴ εἶνε ὅ,τι ἀπλούστατον. Ὁ κ. Ἐδισων προτίθεται νὰ θέσῃ ὀκτακοσίους μυκτῆρας (bees) τοῦ φωτός τούτου ἐν Μενλοπάρκ, μέχρις οὗ ἢ ἐφευρέσεις αὐτοῦ δοκιμασθεῖσα γείνη ἀσπαστή, ὡς ἀρμόζει, ἐν Νέα Ἰόρκη.

Διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὁ φωτισμὸς γίνεται ἰσοδύναμος πρὸς λάμψιν δεκαῆς κηρίων. Εὐκόλως δὲ δύναται τις νὰ αὐξήσῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὸ φῶς κατ' ἀρέσειαν ὡς καὶ νὰ κανονίσῃ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα.

Διὰ κεντρικοῦ γνώμονος τὸ ρεῦμα τηρεῖται ὀμαλόν, ἐνῶ τὸ φωτόμετρον σημειοῖ ἀκριβῶς τὴν καταναλωθεῖσαν ποσότητα φωτός. Ἡ κατασκευὴ τοιαύτης λυχνίας στοιχίζει ἐν περίπου σελίνιον, μὲ δέκα δὲ πέννας (1 φράγκον) καὶ ὀλιγώτερον ἔτι δύναται τις νὰ προμηθευθῇ ποσότητα φωτός ἰσοδύναμον πρὸς δέκα χιλιάδας κυβικῶν ποδῶν φωταερίου.

Καὶ ἄλλο δὲ ἀξιόλογον πλεονέκτημα κέκτηται τὸ σύστημα τοῦ Ἐδισων, τὸ νὰ παρέχῃ κινητήριον δύναμιν χρησιμωτάτην εἰς μικρὰς μηχανὰς· οὕτω λ.χ. διὰ τοιαύτης λυχνίας δύναται τις πλὴν τοῦ φωτισμοῦ νὰ κινήσῃ ἅμα καὶ ῥαπτικὴν μηχανήν. Εἶνε δὲ τὸ φῶς τοῦτο τοῦ κ. Ἐδισων λαμπρόν, καθαρὸν, ἡπιόν, κωνικόν, καὶ οὔτε κυμαίνεται οὔτε πάλ्लεται τὸ παράπαν.

Ἐν Μενλοπάρκ ἤδη ὁ κ. Ἐδισων παρέχει τὸ φῶς αὐτοῦ εἰς οἰκίας, γραφεῖα, καταστήματα, ὁδοὺς καὶ παντοειδῆ ἐργαστήρια. Ἐγὼ δ' αὐτὸς ἐδειπνήσα χθὲς ἐσπέρας καὶ ἔγραψα τὸ τηλεγράφημά μου τοῦτο εἰς τὸ φῶς λυχνίας τοῦ Ἐδισων.

Ἦς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, πρόκειται περὶ νέας ἐφευρέσεως τοῦ περιωνύμου Ἐδισων, ἢ ἀνταποκριτῆς τῆς λονδινεῖας ἐφημερίδος περιβόητης ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ καὶ λεπτομερείᾳ. Ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα, ἅμα ἀνακοινωθὲν εἰς τὸ δημόσιον, ἐθεωρήθη τοσοῦτον ἐκπληκτικόν καὶ ἀπροσδόκητον, ὥστε πολλῶν ἐκίνησε τὴν δυσπιστίαν, θεωροῦντων αὐτὸ ὡς ἓνα τῶν συνήθων ἐκείνων μύθων, οἵτινες ἐξ Ἀμερικῆς διερχόμενοι τὸν Ἀτλαντικὸν διαδίδονται ἐν Εὐρώπῃ καὶ πιστεύονται ἀνεξετάστως. Πᾶσας ὅμως ταύτας

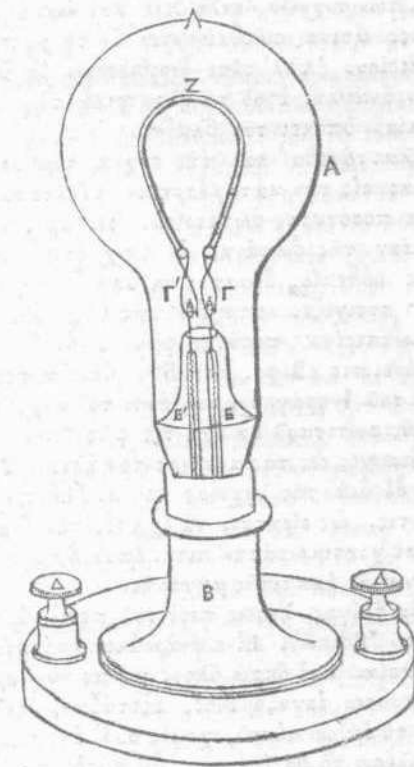
τὰς ἀμφιβολίας διεσκέδασεν ἐντελῶς τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα αὐτοῦ τοῦ ἐφευρετοῦ Ἐδισων, ὅπερ προὐκάλεσεν ἢ παρισινὴ ἐφημερίς «Φιγαρώ» εἰς γνώσιν τῆς ἀληθείας περὶ τῆς κοινοποιηθείσης ἐφευρέσεως.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἐδισων ἔχει οὕτως·

Μενλοπάρκ, 4 Ἰανουαρίου 1880

Τὸ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» δημοσιευθὲν τηλεγράφημα εἶνε ἀκριβὲς ἐν πᾶσι. Λόγῳ εὐχρηστίας καὶ εὐθηνείας ἢ ἐφευρέσεως ὑπερβαίνει πᾶσαν προσδοκίαν. Ἀπὸ δέκα ἡδὴ ἡμερῶν πᾶσαι αἱ ἐνταῦθα οἰκίαι φωτίζονται διὰ τοῦ συστήματός μου. ΕΔΙΣΩΝ.

Τὸ πρᾶγμα οὕτω διαπιστοῦται ἀθηντικῶς. Ἡ δὲ τοῦτο ἐνεργήσασα παρισινὴ ἐφημερίς δημοσιεύει μάλιστα καὶ σχεδιάσμα ἀκριβὲς τῆς νέας λυχνίας, ὅπερ ἀντιγράφαντες δημοσιεύσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνώστων τῆς Ἐστίας.

Τὸ ἄνω σχεδιάσμα παριστᾷ λυχνίαν τοῦ συστήματος Ἐδισων ἐκ τῶν τιθεμένων ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τὰ συστατικὰ αὐτῆς εἶνε τὰ ἑξῆς·

Α. Ἐλινὴ σφαιρα κενὴ ἀέρος.
Β. Ὑποστάτης τῆς λυχνίας, δι' οὗ διέρχονται τὰ σύρματα.

Ζ. Μίγμα ἀνθρακὸς συμποσειδῆς περιτυλιγμένον διὰ λευκῶν συρμάτων λευκοχρῦσου (platine).

ΓΓ. Σύρματα λευκοχρῦσου φέροντα εἰς τοὺς κοιλίας ΔΔ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν παραγωγὴν μηχανήν.

Ἦδη δὲν μένει πλέον ἢ νὰ γείνη χρῆσις τῆς

λυχνίας Ἐδισων, ὅπως τὸ κοινὸν κρίνει περὶ τῆς ἀξίας τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως. Ἄλλ' ἐκ προσιμίων δύναται τις εἰπεῖν, κρίνων ἐκ τῶν γραφομένων περὶ αὐτῆς, ὅτι ἔχει πολλὰ πλεονεκτήματα.

Καὶ πρῶτον ἡ λυχνία τοῦ κ. Ἐδισων δὲν παράγει καθόλου θερμότητα· δύναται τις νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς σφαιρας, ἥτις περικλείει τὴν φλόγα, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὴν παραμικρὰν καυσιν· ἐπομένως ἡ πνιγνὰ ἐκείνη ἀτμοσφαιρα ἡ ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ φωταερίου παραγομένη ἐκλείπει τοῦ λοιποῦ ἐντελῶς διὰ τῆς χρήσεως τοῦ νέου φωτὸς ἐκ παντὸς καταστήματος ἡ γραφείου. Τοῦτο δὲ καὶ μόνον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πραγματικὴ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσία.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ὑπερμέτρου καὶ πνιγνῆς θερμότητος τοῦ φωταερίου, διὰ τῆς χρήσεως τοῦ νέου φωτὸς ἀπαλλασσόμεθα ἅμα καὶ τῶν ἐκρήξεων, τῶν συχνῶν διαλείψεων καὶ διακοπῶν τοῦ φωτὸς, ἅτινα συμβαίνουσιν ἐν τῇ χρήσει τοῦ φωταερίου. Ἄλλ' οὔτε διορθώσεων θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἀνάγκη, ἀφοῦ τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται βλάβῃ. Ἐπὶ πλέον δὲ ἀπαλλαττόμεθα καὶ τῆς συχνῆς συμβαινούσης ἀπάτης εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς καταναλωθείσης ποσότητος φωταερίου. Ὡς πρὸς τὴν οἰκονομίαν τῆς δαπάνης ἐν τῇ χρήσει τοῦ νέου φωτὸς οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφισβήτησις· στοιχίζει κατὰ 60 τοῖς 0[0] εὐθηνότερα τοῦ φωταερίου· ποσότης φωτὸς, δι' ἣν τώρα πληρώνει τις 2 φρ. καὶ 50, δὲν θὰ στοιχίζῃ πλέον τοῦ 1 φράγκου, καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀτελοῦς φωτισμοῦ θὰ ἔχῃ τις φῶς ἥπιον, λευκόν, διαυγὲς ὡς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Τελευταῖον δὲ διὰ τῆς λυχνίας τοῦ κ. Ἐδισων δύναται τις, ὡς εἴρηται, νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ χρησιμωτάτην κινητήριον δύναμιν εἰς κίνησιν μιᾶς ῥαπτικῆς μηχανῆς.

Ἦδη ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ περιωνύμου ἐφευρετοῦ Ἐδισων. Εἶνε ἀνὴρ ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Ἐπὶ ὀκτὼ ὅλους μῆνας νυχθημερόν δὲν ἐπαυσε ἐργαζόμενος, ἐξετάζων, τελειοποιῶν τὸ ἔργον αὐτοῦ, χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀπολέσῃ τὸ θάρρος του· δι' αὐτὸν πᾶν παρυσιαζόμενον κώλυμα ἦτο ἀφορμὴ εἰς ἐπιρρώσιν τοῦ ζήλου, τῆς ἐργασίας, τῶν μελετῶν του, μέχρις οὗ τὰ πάντα ὑπερνήκεις ἐφθασεν εἰς τὸ πρῶτον τέρας.

Ἀληθῶς σπάνιον φαινόμενον εἶνε ὁ ἀκάματος οὗτος ἀνθρωπος! ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ πρώτη αὐτοῦ παιδείσις ὑπῆρξεν ὅλως ἡμελημένη, καὶ ὅτι μόνον διὰ τῆς ὄντως ἀπιστεῦτου ἠθικῆς καὶ φυσικῆς ἰσχύος τοῦ χαρακτήρος του ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ἐνθα εὐρίσκειται. Μικρὰν περὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ ἰδέαν παρέχει ἡ ἀκόλουθος διήγησις ἐνὸς τῶν φίλων αὐτοῦ τοῦ διασήμου ἀνδρός.

Πρὸ ἐνὸς περίπου μηνὸς ἐδείπνει οὗτος ἐν Μενλοπάρκ μετὰ τοῦ ἐφευρετοῦ, ὅστις εἶχε τὸ ἦθος μελαγχολικὸν καὶ ἐφαίνετο καταβεβλημένος. Ἦτο δὲ ἡμέρα Σαββάτου.

— Τί ἔχει λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ φίλος ἀπεινόμενος πρὸς τὴν κυρίαν Ἐδισων.

— Ὡ! τίποτε, ἀπεκρίθη, εἶνε μόνον ὀλίγον κουρασμένος. Ἀπὸ τῆς Τετάρτης δὲν ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην, ἀλλ' ἔμεινεν ἀδιαλείπτως ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, χωρὶς οὐδὲ στιγμὴν νὰ ἐξέλθῃ αὐτοῦ· οἱ δὲ κατὰ διαδοχὴν μετ' αὐτοῦ ἐργαζόμενοι βοήθοι μὲ ἐβεβαίωσαν, ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἐκοιμήθη ἢ μόνον τέσσαρας ὥρας ἀκουμβῶν εἰς τὴν γωνίαν τραπέζης τινός.

Κατὰ τὴν «Ἐφ. τῶν Συζητήσεων» ὁ κ. Ἐδισων μελετᾷ νὰ ἰδρῶσῃ ἐν ἐκάστη συνοικίᾳ κεντρικοὺς σταθμοὺς ἔχοντας ἰσχυροὺς μοχλοὺς, κινουντας ὀλόκληρον σειρὰν μικρῶν ἠλεκτρογόνων, οὗς εὐρίσκει προτιμητέους τῶν μεγάλων. Οὕτω τὸ ἠλεκτρικὸν βρεστὸν θέλει διανεμεσθαι διὰ τῶν συρμάτων εἰς ἀπάσας τὰς οἰκίας, τὰς κατεχούσας ζῶνιν ἐκ 1,200 μέτρων περίπου. Τὸ φῶς θὰ πωλῆται κατὰ μυκτῆρας, ὅπως καὶ τὸ φωταερίον. Ἐν ἡμέρᾳ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὁ παραγόμενος ἠλεκτρισμὸς ὡς κινητήριος δύναμις δι' οἰκιακὰς ἐργασίας. Ὅπως δὴ ποτε, κρίνων τις ἐκ τοῦ παρόντος καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ ἐπινοήσις τοῦ κ. Ἐδισων θέλει φέρει πλήρη μεταβολὴν εἰς τὸν συνῆθη φωτισμόν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν παραγωγὴν νέας κινητηρίου δυνάμεως.

Ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν αἱ μετοχαὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐδισων συστηθείσης ἐταιρίας ἀνῆλθον εἰς εἰκοσακισχίλια φράγκα, αἱ δὲ μετοχαὶ τῶν ἐταιριῶν τοῦ φωταερίου ὑπετιμήθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κατὰ 30—50 φράγκα.

ΚΑΤΑΠΑΗΚΤΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

— Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Γερμανίας ἐν ἔτει 1865 συνεποσοῦτο εἰς 775,000,000 φράγκων, σήμερον δὲ ἀναβαίνει εἰς 1,650,000,000.

— Οἱ μέγιστοι τῶν προϋπολογισμῶν εἶνε ὁ γαλλικὸς (2,979,000,000) καὶ ὁ ῥωσικὸς (2,675,000,000).

— Οὐδὲν ὑπάρχει κράτος εὐρωπαϊκόν, μὴ αὐξήσῃ τὰς δαπάνας του ἀπὸ τοῦ 1865· τὸ σύνολον ἀπασῶν κῆξήθη ἀπὸ 9,950,000,000 εἰς 14,625,000,000. Τὸ 1865 ῥωσσία καὶ Γερμανία ἐδαπάνων τὰ ἤμισα.

— Τὰ ἐθνικὰ δάνεια τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν (πλὴν τοῦ ὀλλανδικοῦ καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ) καταπληκτικῶς κῆξήθησαν. Τὸ ῥωσικὸν ἀπὸ 5,200,000,000 φράγκων ἀνῆλθεν εἰς 15,000,000,000.

— Ἐν διαστήματι τεσσαρωνκαίδεκα ἐτῶν

τὸ σύνολον τῶν εὐρωπαϊκῶν δανείων ἀπὸ 65, 650,000,000 ἀνέβη εἰς 108,100,000,000. Ὅστις δυνήθη ν' ἀνεύρῃ πόρους πρὸς ἐξόφλησιν τούτων, θὰ συνανεύρῃ τὸν φιλοσοφικὸν λίθον καὶ τὸν τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου.

— Ὅλη ἡ Εὐρώπη δαπανᾷ εἰς στρατιωτικὰ ἀναλώματα 14,625,000,000 φρ., ἐξ ὧν τὰ 4,000,000,000 εἰς διατήρησιν μονίμων στρατῶν. Τῷ 1865 ἐδαπάνη μόνον 9,950,000,000, ἐξ ὧν 2,925,000,000 εἰς στρατοὺς μονίμους. Ἡ Γερμανία ἀπὸ 250 ἑκατομμ. ἐπήδησεν εἰς 525· ἡ Γαλλία ἀπὸ 425 ἑκατομμ. ἐπήδησεν εἰς 675· ἡ ῥωσσία ἀπὸ 550 εἰς 900 ἑκατομμύρια!

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

389.

Δὲν ὑποφέρω τὴν τῶν ἄλλων ματαιότητα, διότι αὕτη καθάπτεται τῆς ἡμετέρας.

390.

Εὐκολώτερον τὰ συμφύροντα αὐτοῦ ἢ τὰς ὀρέξεις αὐτοῦ ὁ ἀνθρωπος ἀποπτύει.

391.

Οὐδεὶς νομίζει τὴν τύχην τοσοῦτον τυφλὴν, ὅσον οἱ μῆπω ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθέντες.

392.

Πρέπει νὰ διέπῃ ὁ ἀνθρωπος τὰ τῆς τύχης αὐτοῦ καθὼς τὰ τῆς υἱείας αὐτοῦ. Ὁ εὐτυχῶν χαιρέτω, ὁ δὲ δυστυχῶν ἄς ἔχῃ ὑπομονήν. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης, τῶν ἠρωϊκῶν φαρμάκων ἄς φεύγῃ μακρὰν.

393.

Ἐνίοτε τὸ δημοτικὸν ἦθος ἐκλείπει ἐν τῷ στρατῷ· ἐν βασιλικῇ αὐτῇ οὐδέποτε.

394.

Ἐπάρχει ἀνθρωπος πολυτροπώτερος ἄλλου, ἀλλὰ πλεῖον ἀπάντων οὐδεὶς.

395.

Ἐνίοτε ὁ ἀνθρωπος εἶναι ἥττον δυστυχῆς, ὑπὸ τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου ἐξαπατώμενος, δυστυχέστερος δὲ, ἀπολυτρούμενος τῆς πλάνης.

396.

Ἡ γυνὴ στέργει ἐπὶ μακρὸν τὸν πρῶτον αὐτῆς ἐραστὴν, ἐν ὅσῳ δὲν εὐρίσκει δεύτερον.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῇ ἐμπορικῇ λέσχῃ.

— Λοιπὸν τί ἀπεφάσις νὰ κάμῃς τὸν υἱόν σου; Ποῖον στάδιον τῷ ἐτοιμάσεις; Ποία εἶνε ἡ κλίσις του;

— Ἀγαπᾷ πολὺ τὰ ταξείδια.

— Κάμε τον τότε ταμίαν.

— Τί τὰ θέλετε, ἔλεγε κυρία τις ἐν τινι συναναρσοφῇ, ἀπὸ τοῦδε δυνάμει νὰ εἶπω ὅτι δὲν ἔχω πλέον μαλλιά, τὰ ἔχασα σχεδὸν ὅλα.

— Ὅχι δὰ, μαμά, ὑπέλαβεν ἡ ὀπωσοῦν ἀνάγωγος μικρὰ θυγάτηρ της, δὲν ἐνθυμεῖσαι χθὲς βράδῳ ὅτι τὰ ἔβαλες εἰς τὸ συρτάρι σου;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Οἱ ἐπαναστάται ἁμοιάζουσι πολὺ μὲ τοὺς καταθρέκτας τῶν δημοσίων δρόμων, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ κάμουν πηλὸν ὅταν ἦνε ἥλιος, ἀλλὰ δὲν δύνανται ὅμως νὰ κάμουν καὶ ἥλιον, ὅταν ὑπάρχῃ πηλός (A. Dumas fils).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Αὐτῆς Μέλαινα Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας ἀπηγόρευσε αὐστηρότατα τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ταμβάκου. Πλούσιος εὐπατρίδης, ἐὰν φωραθῇ καπνίζων ἢ ταμβακίζων, ἐξωνεῖται τοὺς κινδύνους διὰ προσφοράς ἀργυρίου ἢ παχέος ἡμίονου· οἱ πτωχότεροι τοῦναντίον ἀποκόπτονται τὸ κάτω χεῖλος. Τὸ βασιλικὸν ψήφισμα εἶνε ἀνανέωσις ἀπαγορεύσεως, ἣν τῷ 1869 ἐξέδωκεν Ἀβυσσινίος μοναχὸς ἐν Ἀζούμ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐσταυροῦτο ὁ Ἰησοῦς Χριστός (ἔλεγεν ὁ ἀστεῖος μοναχὸς) ἀπεξηράνθησαν ἅπασαι τῆς γῆς αἱ βοτάναι, πλὴν τῆς διαβολικῆς, τοῦ καπνοῦ, ἥτις ἔμεινε χλοερά. Οἱ καπνίζοντες λοιπὸν καὶ ταμβακίζοντες βλασφημοῦσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶνε ἀξιοὶ ἐπιγείου καὶ αἰωνίου κολάσεως.

Ἡ Ἀμερικανικὴ τις ἐταιρία ἀνέλαβε νὰ φωτίσῃ διὰ νυκτὸς τοὺς καταβάκτας τοῦ Νιαγάρα δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς. Τὸ θέαμα εἶνε ὅτι δύναται τις νὰ φαντασθῇ μαγικώτερον καὶ ἐλκίει καθ' ἐκάστην χιλιάδα περιέργων θεατῶν. Οἱ καταβάκται, προσλαμβάνοντες πορφυροῦν χρῶμα, ὁμοιάζουσι πρὸς ποταμὸν ἐκ φλεγούσης λάβας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας, ὅστις μετέφρασε πρὸ τινος εἰς τὴν πορτογαλικὴν γλῶσσαν τὸν «Ἀμλέτον» τοῦ Σαίξπηρ, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως μετάφρασιν τοῦ Ἐμπορίου τῆς Βενετίας, πωλουμένην ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῆς Πορτογαλίας.

Ὅπως ἡ αὐτοκράτειρα τῆς ῥωσσίας, εἰς ἄκρον ἐξησθενημένη, δυνήθη νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀκινδύνως τὸ ἀπὸ Κάννης μέχρι Πετροπόλεως ταξίδιον, ἐλήφθησαν ἐκτακτὰ προφυλακτικὰ μέτρα. Αἱ τροχιαὶ τοῦ σιδηροδρόμου παρετάθησαν ἄχρι τῆς θύρας τῆς ἐπαύσεως, ἐν ἣ κατέκει, ἄχρι δὲ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀμαξοστοιχίας μετηνέθη ἐπὶ ἀναπαυτικώτατου φορείου, ὅπερ ἐκοιμήθη ἐπίτηδες ἐκ Παρισίων. Ὁ κοιτῶν τῆς αὐτοκρατορίας εἶχε διασκευασθῇ πρὸ ἡμερῶν συμβουλῇ τῶν ἰατρῶν. Ἐν ἐκάστη ἀμάξῃ ὑπῆρχον ἀεραντλῖαι ἐπιτρέπουσαι νὰ εἰσάγῃται κατὰ βούλησιν ψυχρὸς ἢ θερμὸς ἀήρ.

Ἀπὸ τῆς οικονομικῆς καταστροφῆς τοῦ βιενναίου χρηματιστηρίου καὶ τῆς ἐπελθού-

σης κρίσεως ἐν τῇ ἐγγχωρίῳ βιομηχανίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν αὐτοχειρίαι τοσοῦτον ἐπληθύνθησαν ἐν μόνῃ τῇ πρωτεύουσῃ Βιέννῃ, ὥστε τὸ 1877 ἀνέβησαν εἰς 314. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διεπράχθησαν 297 αὐτοχειρίαι, ἦτοι 231 ἀνδρῶν καὶ 46 γυναικῶν. Πολλοὶ τούτων προήλθον ἐκ χρεωκοπιῶν, ἀποβολῆς περιουσίας, ἐσχάτης πενίας καὶ παντελοῦς ἀργίας, πλείσται τοῦναντίον ἐκ δυστυχοῦς ἐρωτος καὶ ὀλίγισται ἐκ νοσημάτων ἀνηκέστων. Ἡ ἡλικία τῶν αὐτοχειρῶν ἦτο κατὰ μέσον ὄρον 40-50· εἰς τῶν δυστυχῶν ἦγε τὸ 82 ἔτος, ἕτερος τὸ 79, τέσσαρες τὸ 75 καὶ 14 τὸ 60-70. Ἐθανάτωσε δὲ ἑαυτὸν καὶ παῖς πρὶν διανύσῃ τὸ 14 ἔτος. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθ. πάλιν 121 ἀπέθανον τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, 52 ἔπεσον εἰς τὸν Δούναβιν, 48 ἔλαβον δηλητηρίον, 46 κατέστρεψαν τὸν βίον διὰ ρεβόλθου, 17 ἤνοιξαν τὰς ἑαυτῶν φλέβας, 12 ἐξέριψαν ἑαυτοὺς ἐκ παραθύρων ἢ στεγῶν, εἰς δὲ ἀφήκε νὰ διέλθῃ ἐπὶ τοῦ τραχήλου του ἡ σιδηροδρομικὴ ὀλκῆ. Αἱ πλείσται αὐτοχειρίαι συνέβησαν μηνὶ Ματῷ καὶ Ἰουνίῳ, αἱ ὀλίγισται Σεπτεμβρίῳ.

Ἡ Τὴν μέλαιναν κόμην εὐρίσκει τις ἐν γένει παρὰ τοῖς πλείστοις τῆς ὑψηλοῦ λαοῦ, παρὰ τοῖς Ἑσκιμώσις τοῦ ἄκρου βορρᾶ καὶ τοῖς Νέγροις τῆς ἡλιοκαύστου Ἀφρικῆς, τὴν δὲ ξανθὴν μόνον παρὰ Γερμανοῖς, Σλάβοις, Κέλταις καὶ τοῖς φιννῶσις Μογγόλοις. Πανταχοῦ σπάνιοι εἶνε οἱ ἐρυθρότριχες. Κατὰ τὰς στατιστικὰς ἐκθέσεις τοῦ 1876, ἐν Σαξωνίᾳ εἰς ἐρυθρότριξ ἀντεστοίχει πρὸς 300 ξανθότριχας καὶ 150 μελανότριχας. Ἐνεκα τῆς σπανιότητος ταύτης ἀνέκαθεν καὶ ἀπανταχοῦ ὁ λαὸς ὑπέλαβε τὴν ἐρυθρὰν κόμην σίγμα, ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἐγγαρχθὲν εἰς ἀνθρώπους τὸν χαρακτῆρα πονηροῦς. Κατὰ τὸ 1000 ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος ἐν λατινικῷ ἄσματι ἀνεγινώσκето παραίνεσις «μηνδέποτε ποιήσης σεαυτῷ ἐρυθρότριχα φίλον». Διὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ προδότης Ἰούδας ἐγράφετο κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἔχων ἐρυθρὰν κόμην τε καὶ πώγωνα. Ὅτι δὲ ἡ δεισιδαιμονία αὕτη περιεσώθη ἕως τῆς σήμερον ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις πεπολιτισμέναις, μαρτυρεῖ κοινῆς τῆς παροιμίας λέγουσα «ἐν γῆ ἀγαθῇ σπανιώτατα φύονται ξύλα κλήθρας καὶ τρίχες ἐρυθραί».

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ἰόρκης» προσήνεγκεν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ λιμοῦ κατατρυχομένων Ἴρλανδῶν 100,000 δολλάρια.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ναυπηγεῖται σκάφος σιδηροῦν, ὄπερ, μετὰ τὸν «Μέγαν Ἀνατολικόν», ἔσται τὸ μέγιστον τῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ ἀτμοκινήτων. Καλεῖται «ἡ πόλις Ῥώμη» καὶ θὰ διαπλήρῃ τὸν Ἀτλαντικόν. Θὰ ἔχῃ χωρητικότητα 8300 τόνων, μηχανὴν δυνάμεως ἵππων 8500, τρεῖς καπνοδόχους καὶ τέσσαρας ἰστούς· θὰ δια-

νύη 16—17 μίλια τῆς ὥρας καὶ θὰ φωτίζηται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός.

Ἐν Ῥώμῃ ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ ἱεράρχης Βανουζέλης ἀπέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν παπικὸς ἐξαρχος. Εἶνε δὲ οὗτος ὁ πρῶτος τοῦ Πάπα ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Πύλῃ, διότι τέως οἱ Σουλτάνοι οὐδαμῶς ἠνείχοντο ἐν τῇ αὐτῇ των πληρεξούσιον τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἐπὶ τοῦ πάππου τοῦ νῦν Σουλτάνου Μαχμουτ ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς τοῖς Ὀθωμανοῖς ὑπαλλήλοις νὰ μνημονεύσωσιν ἐν τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις τοῦ παπικοῦ ἀξιωματος ἢ αὐτοῦ τοῦ Πάπα. Ἐκάλουν δὲ τὸν Πάπαν ἀεθροῦν ἀλέκτορα, διότι μέγας ἀλέκτωρ ἴστανται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Ὁ αὐτὸς Μαχμουτ ἦτο ὁ τελευταῖος τῶν Σουλτάνων, οἵτινες ἐν τῇ στέφει των συνειθίζον νὰ λέγωσι τῷ Σεῖκουλισλάμη «καλὴν ἐντάμωσιν παρὰ τῷ ἐρυθρῷ ἀλέκτορι ἐν Ῥώμῃ», ὑποδηλοῦντες, ὅτι παντὶ τρόπῳ θὰ ἐφιλοτιμούντο νὰ γείνωσι κύριοι τῆς Ῥώμης.

Προσεχῶς ἐκδίδονται ἐν Πετροπόλει, δαπάναις τῆς κυβερνήσεως, αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Μεγάλου Πέτρου συλλεγεῖσαι μετ' ἐπιμελείας ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἣν διόρισεν ἐν ἔτει 1872 ὁ ἐνεστὼς Τσάρος. Ἡ συλλογὴ θ' ἀποτελεσῇ ὀγκώδη τόμον ἐξ 115 τυπογραφικῶν φύλλων, θὰ ἐκτυπωθῇ δὲ μετ' ἄκρας πολυτελείας. Δικαιόσια ἀντίτυπα θ' ἀποσταλῶσιν ὡς δῶρον εἰς τὰς διαφόρους βασιλικὰς οἰκογενεῖας τῆς Εὐρώπης.

Σημειοῦμεν ὧδε τὰ κολοσσαῖα ὑψώματα, ἅτινα βαθυκῶς ὑπερέβη ἡ ἀτμοκίνητος μηχανή, ἢ κατ' ἀρχὰς μόλις δυνήθεισα νὰ κινήται ἐπὶ ὄμαλῶν πεδίων. Οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ τοῦ Σέρμεριγκ ἐν Αὐστρίᾳ κείνται 890 μέτρα ὑπερᾶνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος· οἱ τοῦ Καυκάσου 975· οἱ τῆς σύριγγος Γότχαρντ 1154· οἱ τοῦ Μόν Σενί 1295 καὶ οἱ τοῦ Βρέννερ 1367· καὶ ταῦτα μὲν ἐν Εὐρώπῃ. Καταπληκτικώτεροι εἶνε οἱ τέσσαρες μεγάλοι τῆς Ἀμερικῆς σιδηροδρομοὶ, ὁ North Pacific ἀναβάνων 1632 μέτρα ὑπερᾶνω τοῦ ὕδατος, ὁ Central Pacific 2140, ὁ Union Pacific 2513 καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἄνδεων 4769. Ἡ μέγιστη τῶν ἀτμομηχανῶν, πρὸς ὑπέρβασι τῶν ὑψίστων ὀρέων ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἔλκει βάρους 1180 ἑκατολίτρων· ὁ λέβης αὐτῆς ἔχει μῆκος ἔνδεκα ποδῶν καὶ 213 σωλῆνας· οἱ κύλινδροι ἔχουσι διάμετρον 20 δακτύλων, οἱ δὲ ὀκτῶ τροχοὶ διάμετρον 42 δακτύλων.

Εἰς Ἀναγνώστην.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Μὴ φιλονείκει ποτὲ, διότι δὲν θὰ μεταπειθῆς κανένα. Αἱ γνώμαι εἶνε καθὼς τὰ καρφία. Ὅσα μᾶλλον τὰ προσβάλλης, τόσῳ βαθύτερα χώνονται.